PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 1

1. 2 marca 2017 r. w mieszkaniu Adama A. przebywali Jan M. i Patrycja M. oraz 17 letni Grzegorz G. Jan M. zaczął bić i kopać pokrzywdzonego po całym ciele. Do bicia przyłączyła się Patrycja M. – uderzyła pokrzywdzonego otwartą ręką w twarz. Grzegorz G. krzyczał do nich, aby mocniej bili pokrzywdzonego. Kiedy pokrzywdzony ciężko oddychając leżał na podłodze, Jan M. i Patrycja M. opuścili jego mieszkanie. Po ich wyjściu Grzegorz G. używając poduszki dusił pokrzywdzonego, aż ten przestał dawać oznaki życia. Przyczyną zgonu pokrzywdzonego były obrażenia klatki piersiowej i twarzoczaszki wraz z krwiakiem podpajęczynówkowym, spowodowane kopaniem. Duszenie poduszką przyśpieszyło zgon pokrzywdzonego, lecz przyczyną śmierci były wymienione rozległe obrażenia ciała. Jednokrotne uderzenie otwartą ręką w twarz spowodowało zasinienie naskórka. W akcie oskarżenia zarzucono wszystkim oskarżonym popełnienie czynu z art. 148 § 1 k.k. Na rozprawie 31 sierpnia 2017 r. obrońca Jana M. i Patrycji M. wniósł o skazanie ich za czyn z art. 158 § 3 k.k. Obrońca Grzegorza G. zwrócił się o uniewinnienie tego oskarżonego podkreślając, że nie bił on pokrzywdzonego, a duszenie nie było przyczyną zgonu Adama A. Prokurator wniósł o ewentualne przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego Jana M. z art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k. i wymierzenie mu kary 25 lat pozbawienia wolności , czynu Patrycji M. z art. 158 § 3 k.k. i wymierzenie jej kary 10 lat pozbawienia wolności oraz uznanie oskarżonego Grzegorza G. za winnego czynu z art. 148 § k.k. i wymierzenie mu kary 25 lat pozbawienia wolności. Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wniósł o uznanie oskarżonych za winnych czynu z art. 148 § 1 k.k. i wymierzenie im kar dożywotniego pozbawienia wolności.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu I instancji, odnosząc się przy tym do wniosków obrońców oskarżonych, prokuratora i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, w tym w kontekście normy art. 4 § 1 k.k.

2. Kajetan P. - kierownik działu w supermarkecie, odebrał wezwanie do stawienia się w Oddziale Państwowej Inspekcji Pracy w celu przesłuchania i kontroli dokumentów, które to dokumenty miał dostarczyć. W wezwaniu pouczono go o konieczności stawiennictwa. Kajetan P. bez usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie.
   Proszę ocenić, czy Kajetan P. może ponosić odpowiedzialność karną.

3. Włodzimierz O. prowadził lombard. Jednocześnie udzielał wysokooprocentowanych pożyczek osiągając z tego dochody – w 2014 r. w kwocie ponad 25 000 zł, w 2015 r. w kwocie 264 000 zł i w 2016 r. w kwocie 91 000 zł. Nie składał jednak stosownych deklaracji miesięcznych PIT – 5, a w zeznaniach podatkowych PIT-36 za lata 2014 – 2016 podawał nieprawdziwe dane co do wysokości osiągniętego przychodu , co spowodowało uszczuplenie należności podatkowych za te lata w łącznej kwocie co najmniej 82 600 zł.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny działalności Włodzimierza O.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 2

1. 30 marca 2017 r. w mieszkaniu oskarżonego Adama A. przebywała jego konkubina Anna A. wraz z Bogdanem B. i Czesławem C. Adam A. zażądał od Czesława C. pieniędzy na kupno alkoholu a gdy Czesław C. odmówił, Adam A. uderzył go pięścią w twarz . Bogdan B. chwycił pokrzywdzonego oburącz od tyłu, co umożliwiło Adamowi A. przeszukanie kieszeni spodni pokrzywdzonego i zabranie mu pieniędzy w kwocie 50 złotych i dowodu osobistego. Uderzenie pięścią w twarz spowodowało stłuczenie oczodołu lewego wraz z krwiakiem okularowym, co naruszyło prawidłowe czynności ciała pokrzywdzonego na okres 7 dni. Anna A. wyszła z mieszkania nie informując nikogo o zdarzeniu.
   Aktem oskarżenia zarzucono Adamowi A. oraz Bogdanowi B. o popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k., a Annie A. czynu z art. 162 § 1 k.k.
   Na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2017 r. obrońca oskarżonego Bogdana B. wniósł o uniewinnienie tego oskarżonego a obrońca oskarżonej Anny A. zwrócił się warunkowe umorzenie postępowania co do czynu z art. 162 § 1 k.k.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu I instancji.

2. W dniu 22 grudnia 1999 r. w S. trzech zamaskowanych napastników grożąc użyciem broni palnej dokonało rozboju na osobie właściciela kantoru, zabierając mu pieniądze w kwocie 150 000 złotych. Dwaj sprawcy zostali schwytani i wyrokiem SO w K. z 13 listopada 2002 r. skazani na kary po 6 lat pozbawienia wolności.
   Trzeci z napastników Grzegorz J. , poszukiwany ENA, został zatrzymany dopiero 1 października 2016r. na terenie Hiszpanii, po czym 28 listopada 2016 r. po pobycie w areszcie przetransportowany do Polski, a tymczasowe aresztowanie przedłużano mu kolejno do dnia 12 września 2017 r.
   Prokurator skierował przeciwko niemu akt oskarżenia w którym zarzucono mu popełnienie czynu z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. albowiem był on już uprzednio skazany wyrokiem SR w K. z dnia 23 marca 1999 r. za popełniony w dniu 2 stycznia 1999 r. czyn z art. 292 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 11 stycznia 1999 r. do dnia 11 lipca 1999 r.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu I instancji zapadłe w dniu 12 września 2017 r.

3. 17 letni Mirosław O., nieposiadający prawa jazdy, przechodząc obok zaparkowanego samochodu zauważył, że otwarte jest okno od strony pasażera. Przełożył rękę i klamką od wewnątrz otworzył drzwi po czym wszedł do środka pojazdu. Zaczął przeszukiwać schowek w poszukiwaniu czegoś wartościowego i odnalazł tam kluczyki samochodowe. Przy ich pomocy uruchomił samochód i odjechał.
   Na stacji benzynowej zatankował benzynę za 250 złotych i niezapłaciwszy pojechał dalej.
   Dojechał nad morze. Samochód pozostawił na parkingu, zamknął auto na klucz który wyrzucił do kubła na śmieci. Zabrał ze sobą znalezione w schowku 4 płyty CD o wartości ok. 150 złotych oraz atlas samochodowy wartości ok. 20 złotych.
   Proszę dokonać prawnokarnej analizy zachowania Mirosława O.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 3

1. Adam A. oraz Bogdan O. postanowili napaść na pokrzywdzonych Jana P. i Bogdana P. podczas majówki 2017 r.
   Adam A. uderzył pięścią w twarz pokrzywdzonego Jana P., a następnie nogą obutą w ciężkie skórzane buty z metalowymi noskami kopnął Grzegorza P. w twarz. Ten stracił przytomność. Do uciekającego Jana P. dobiegł Bogdan O. i przewrócił go, po czym zaczął kopać po całym ciele skórzanymi butami z metalowymi noskami. Kiedy Bogdan O. atakował Jana P. , Adam A. zerwał z szyi nadal leżącego pokrzywdzonego Grzegorza P. wisiorek z opalami o wartości ok. 450 złotych. Adam A. pokazał Bogdanowi O. przedmioty zabrane Grzegorzowi P. Bogdan B. powiedział, że wisiorek przydałby się jego dziewczynie, na co Adam. A. oświadczył, że może go sobie zatrzymać. Jan P. i Grzegorz P. doznali średniego uszczerbku na zdrowiu naruszającego czynności narządów ich ciał na okres powyżej 7 dni. Adamowi A. i Bogdanowi O. zarzucono popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k.
   Obrońca oskarżonego Bogdana O. podniósł, że oskarżony ten niczego nie zabierał i mógł się dopuścić jedynie występku z art. 157 § 1 k.k.
   Pełnomocnik pokrzywdzonych wniósł o przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu oskarżonych z art. 280 § 2 k.k. i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu.
   Proszę ocenić stanowisko prokuratora i obrońcy oskarżonego Bogdana O.

2. Stanisław K. pracował jako kierowca ciężarówki. W dniu 12 kwietnia 2017 r. przyjechał na teren posesji Władysława P. przywożąc mu zamówiony piasek na teren budowy. Nad skrajem nieruchomości przebiegała linia wysokiego napięcia, i w to miejsce Władysław P. kierował Stanisława K. aby tam wyładował piasek.
   Zgodnie ze wskazówkami Władysława P. Stanisław K. podjechał we wskazane miejsce, uruchomił mechanizm podnoszenia skrzyni ładunkowej aby wysypać piasek. Kiedy skrzynia uniosła się do pełnej wysokości, zbliżyła się na odległość ok. 1 m. do linii wysokiego napięcia i powstał łuk elektryczny który śmiertelnie poraził opartego o ciężarówkę Władysława P. Prokurator zarzucił Stanisławowi K. popełnienie czynu z art. 155 k.k.
   Proszę zaproponować treść wyroku Sądu I instancji.

3. W nocy z 12 na 13 sierpnia 2017 r. w O. Przemysław B. na terenie zabudowanym prowadził swój samochód z prędkością 80 km/h. Stojący obok radiowozu umundurowany funkcjonariusz Policji sygnałem świetlnym wezwał go do zatrzymania, lecz Przemysław B. pojechał dalej. Został zatrzymany przez kolejny patrol policyjny. Okazało się, że Przemysław B. nie posiada dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz ważnej polisy ubezpieczenia OC. Oświadczył, że bał się zatrzymać bo nie był pewien , czy stojąca obok radiowozu osoba była na pewno policjantem.
   Proszę dokonać karnoprawnej oceny zachowania Przemysław B.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 4

1. 2 maja 2017 r. na ławce siedzieli 22 letni Jan O. i Barbara L. Pili piwo, żartowali. Obok przechodzili 20 letni Adam A. i Bogdan B. wraz z 40 letnim Antonim Sz. Antoni Sz. zwrócił uwagę Janowi O., że pije piwo w niedozwolonym miejscu. Adam A. i Bogdan B., obuci w wysokie skórzane buty ruszyli w stronę Jana O. krzycząc: *„popamiętasz to na całe życie!"*. Jan O. wyrwał z ławki deskę z zardzewiałym gwoździem i unosząc ją lekko do góry uczynił krok w stronę Adama A. i Bogdana B. Barbara L. zaczęła krzyczeć *„ratunku!"* , na co Antoni Sz. oświadczył: *„siedź cicho, Tobą zajmiemy się później"*. Po tych słowach Jan O. podbiegł do Adama A. i uderzył go deską w szyję. Następnie skierował się w stronę Bogdana B. i także uderzył go deską w szyję, gwoździem przecinając skórę co spowodowało dość silne krwawienie. Adam A. wyjął z kieszeni chustkę i zatamował nią krwawienie u kolegi, po czym z Antonim Sz. poszli do pobliskiego szpitala, gdzie Bogdanowi B. udzielono pomocy. Obrażenia Bogdana B. naruszyły prawidłowe czynności jego organizmu na okres powyżej 7 dni, a po przecięciu skóry gwoździem na jego szyi pozostać ma blizna o długości 2,5 cm. Adam A. doznał powierzchownego otarcia naskórka szyi. Aktem oskarżenia zarzucono Janowi O. popełnienie czynu z art. 157 § 1 k.k. na szkodę Bogdana B. oraz z art. 157 § 2 k.k. na szkodę Adama A. Obrońca Jana O. wniósł o uniewinnienie albowiem oskarżony działał w obronie koniecznej. Pełnomocnik Bogdana B. wniósł o zakwalifikowanie czynu z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.
   Proszę ocenić stanowisko stron i zaproponować rozstrzygnięcie sądu I instancji.

2. Waldemar S. jako kontroler biletów w MPK w K. 22 lipca 2017 r. sprawdzał bilety w tramwaju. Andrzej D. i Grzegorz S. najpierw odmówili okazania biletów, a potem zaczęli ubliżać mu wulgarnymi słowami. Kiedy pojawił się drugi kontroler – Jarosław G., Andrzej D. i Grzegorz S. od razu go odepchnęli i rzucili się do ucieczki przez akurat otwarte drzwi tramwaju. Ulicą przechodził patrol policyjny. Funkcjonariusze Anna P. oraz Zbigniew Z. zatrzymali uciekających Andrzeja D. i Grzegorza S. Nie stawiali oni oporu, lecz ubliżali im wulgarnymi słowami. Andrzejowi D. i Grzegorzowi S. zarzucono popełnienie czterech czynów w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., a to czynu z art. 226 § 1 k.k. na szkodę Waldemara S., z art. 226 § 1 k.k. na szkodę Anny P. , z art. 226 § 1 k.k. na szkodę Zbigniewa Z. oraz z art. 224 § 2 k.k. na szkodę Jarosława G.
   Proszę ocenić trafność zarzutu przedstawionego podejrzanym.

3. Paweł W. 24 lipca 2017 r. nocą przechodził przez centrum miasta. Podeszła do niego Magdalena Z. i zaproponowała mu seks za pieniądze. Paweł W. bez słowa próbował ją ominąć, lecz ona chwyciła go za rękaw koszuli i ponowiła swą propozycję. Paweł W. odparł, że nie jest zainteresowany, jednak Magdalena Z. nalegała mówiąc, że nie będzie żałował. Kiedy Paweł W. zdecydowanie ruszył dalej, Magdalena Z. głośno wulgarnymi słowami skomentowała jego postawę.
   Proszę dokonać karnoprawnej oceny zachowania Magdaleny Z.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 5

1. Adam A. 8 lipca 2017 r. wszedł do sklepu spożywczego, bez słowa zdjął z lady metalową kasetkę i wybiegł zanim sprzedawczyni zdążyła zareagować. Ponieważ kasetka była zamknięta i nie mógł jej sam otworzyć, tego samego dnia udał się do Bogdana B., aby ten mu pomógł. Bogdan B. nie pytał się Adama A. skąd ma kasetę i przy pomocy posiadanych narzędzi wyrwał zamek. W kasetce znaleźli 550 złotych i dowód osobisty. Bogdan B. 11 lipca 2017 r. na targu sprzedał dowód osobisty za 150 zł , nie mówiąc o tym Adamowi A.Bogdan B. był już wcześniej karany sądownie:
   - wyrokiem z dnia 18 lipca 2015 r. za popełniony w dniu15 maja 2015 r. czyn z art.278 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, którą to karę zarządzono do wykonania i odbył ją w okresie od 2 stycznia 2016 r. do 2 sierpnia 2016 r.
   - wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r. za popełniony w dniu 1 września 2016r. czyn z art. 292 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 4 stycznia 2017 r. do 5 lipca 2017 r. - warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary.
   Adamowi A. zarzucono czyn z art. 278 § 1 k.k. art. 274 i 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a Bogdanowi B. czyn z art.291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz czyn z art. 274 k.k.
   Proszę ocenić trafność aktu oskarżenia.

2. Jan B. (lekarz), Ewa T. i Bogdan K. (ratownicy) 12 lipca 2017 r. otrzymali wezwanie do nieprzytomnego mężczyzny leżącego w holu dworca kolejowego. Po kilku minutach przyjechali na miejsce i zaczęli udzielać pomocy choremu wśród oczekujących na przyjazd pociągów pasażerów. Nietrzeźwy Mariusz B. zaczął ich wyzywać wulgarnymi słowami zarzucając, że przyjechali zbyt późno. Podchodził do lekarza Jana B. i trzymając go za guzik ubrania gwałtownie gestykulował. Jan B., Ewa T. i Bogdan K. zeznali, że czuli się poniżeni słowami Mariusza B. którego zachowanie utrudniało im udzielanie pomocy medycznej choremu.
   Proszę dokonać analizy problemu ewentualnej odpowiedzialności karnej Mariusza B.

3. Adam i Anna małżonkowie B. 23 lipca 2017 r. pojechali do lasu razem ze swoim psem. Pies oddalił się od nich, usłyszeli strzał. Ranne zwierzę zdołało do nich dotrzeć. Kiedy wsiadali do samochodu podszedł do nich leśniczy Stanisław L. pytając, czy pies do nich należy i poprosił o podanie danych osobowych. Odparli, że pies jest ich, nigdy nikomu nic złego nie zrobił i odmówili leśniczemu podania swych personaliów. Leśniczy stwierdził, że ich pies kłusował i stwarzał zagrożenie, dlatego został przez niego postrzelony, a oni będą ponosić odpowiedzialność z ustawy o ochronie zwierząt.
   Proszę dokonać prawnokarnej analizy zachowania Adam i Anny B. oraz Stanisława L.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 6

1. Adam A. prowadził sklep z artykułami budowlanymi pod firmą „BUDADAM spółka cywilna". Od maja 2017 r. zaprzestał w terminie płacić niektórym dostawcom za towar, lecz po wezwaniach do zapłaty uiszczał odpowiednie należności. 1 lipca 2017 r. Adam. O aktem darowizny przeniósł własność domu na rzecz żony, z którą zawarł umowę zniesienia małżeńskiej wspólnoty majątkowej. W lipcu 2017 r. rozpoczął nową działalność gospodarczą pod firmą „BUDADAM sp. z o.o.", i w imieniu firmy „BUDADAM spółka cywilna" przeniósł na rzecz nowej firmy własność wszystkich towarów znajdujących się w jego sklepie. Jeden z dostawców złożył w prokuraturze zawiadomienie o popełnieniu przez Adama A. przestępstwa z art. 300 § 1 i 3 k.k.
   Prokurator odmówił wszczęcia postępowania wskazując, że przeciwko Adamowi A. nie jest prowadzone postępowanie egzekucyjne i jednak reguluje on należności za towar. Zażalenie na to postanowienie złożył zawiadamiający o przestępstwie.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu.

2. Joanna T. w nocy z 22/23 lipca 2017 r. pełniła dyżur lekarski w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym Szpitala Miejskiego w S. Ponieważ akurat nie było pacjentów, poszła na oddział szpitalny aby wypełnić zaległe karty wypisowe. W tym czasie do oddziału ratunkowego przyjechał Marek B. z matką – 87 letnią Zofią B. Pytał się, kiedy lekarz poprosi jego matkę, na co dyspozytor Janusz D. odpowiadał, że trzeba czekać. Zofia B. czuła się coraz bardziej zmęczona, nie mogła mówić. Marek B. kolejny raz poprosił o szybką pomoc, na co usłyszał, że za kilka minut lekarz zajmie się jego matką.
   Po półgodzinnym oczekiwaniu Marek B. zaczął w poczekalni wykrzykiwać wśród kilku już przybyłych osób, że to skandal aby tak długo musiał czekać, że pracują tu same nieroby i łapówkarze wskazując na Janusza D. Janusz D. zawiadomił Joannę T. o czekających na nią pacjentach a ta niezwłocznie przyszła do oddziału ratunkowego. Stan zdrowia Zofii B. był na tyle poważny, że została przyjęta do oddziału neurologicznego z podejrzeniem udaru mózgu. Janusz D. oraz Joanna T. zeznali, że poczuli się urażeni słowami Marka B., a jego krzyki utrudniały im spokojną pracę.
   Z kolei Marek B. złożył w prokuraturze zawiadomienie o popełnieniu przez Joannę T. i Janusza D. przestępstwa z art. 160 § 2 k.k.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowań Marka B., Joanny T. i Janusza D.

3. Danuta H. w swoim ogródku latem 2017 r. uprawiała mak. Wezwana przez dzielnicowego do wyjaśnienia tej sytuacji oświadczyła , że jest to mak niskomorfinowy na uprawę którego nie potrzebuje niczyjej zgody. W wyniku przeszukania mieszkania Danuty H. ujawniono w jej mieszkaniu wagę elektroniczną oraz opakowanie małych woreczków plastikowych. Wyjaśniła, że są to przedmioty z których zwykle korzysta w kuchni. Z przeprowadzonej opinii wynikało , że uprawiany przez Danutę H. mak jest rośliną spełniającą kryteria ujęte w art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.
   Prokurator przestawił Danucie H. zarzut popełnienia czynów z art. 63 ust. 1, art. 62 ust. 1 oraz z art. 54 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.
   Proszę dokonać oceny trafności zarzutu przedstawionego podejrzanej Danucie H.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 7

1. 1 stycznia 2017 r. Adam A. przechodząc koło drzwi mieszkającego na parterze sąsiada, postanowił odpalić fajerwerk . Po zapaleniu lontu pobiegł do swojego mieszkania, zamknął drzwi i oczekiwał na rozwój wydarzeń. Petarda wybuchła, na korytarzu czuć było zapach dymu. Szczątek fajerwerku upadł na wycieraczkę przed drzwiami mieszkania na parterze. Zaczęła się palić wycieraczka, potem płomień dosięgnął drewnianych drzwi mieszkania. Właściciele zauważyli rozprzestrzeniający się ogień. Zdołali go szybko sami ugasić i dla pewności wezwali straż pożarną. Biegły z zakresu pożarnictwa stwierdził, że główne zagrożenie dla mieszkańców wynikało z utrudnienia ewakuacji z powodu utrzymującego się silnego zadymienia klatki schodowej. Straty w swym mieniu właściciele mieszkania na parterze oszacowali na kwotę 2750 złotych – wartość wycieraczki i koszt wymiany drzwi. Wskazali, że poprzednie drzwi, podobnie jak wycieraczka, były już stare i zniszczone i warte ok. 300 złotych, Zdecydowali się na kupno nowych metalowych drzwi zmuszeni do tego wydatku strachem przed pożarem. Do zdarzenia doszło w dwupiętrowym budynku, przebywało w nim 6 osób - w tym oskarżony i jego dwoje kilkuletnich dzieci. Adamowi A. zarzucono popełnienie czynu z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. Obrońca wniósł o uznanie oskarżonego za winnego wykroczenia zniszczenia mienia o wartości 300 zł.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie sądu I instancji.

2. Antoni L. prowadził prywatną praktykę jak specjalista ginekolog. 12 marca 2017 r. jego kolega Jan P. spytał się, czy mógłby dokonać aborcji u jego znajomej Barbary C. będącej w 9 tygodniu ciąży, matki sześciorga małych dzieci które sama wychowuje. Antoni L. po naleganiach Jana P. zgodził się. Poprosił o pomoc lekarza anestezjologa Ewę T. którą poinformował, że ciąża stanowi zagrożenie dla życia matki. 15 marca 2017 r. wraz z Ewą T. przeprowadził zabieg przerwania ciąży u Barbary C. Ze swoich pieniędzy zapłacił anestezjologowi, od Jana P. przyjął butelkę koniaku wartości 250 zł, a od Barbary C. nie chciał żadnych pieniędzy. Po kilku tygodniach Barbara C. zwierzyła się koleżance ze swych przeżyć, a ta zawiadomiła o zdarzeniu prokuraturę. Antoniemu L. i Ewie T. zarzucono czyn z art. 152 § 1 k.k. a Janowi P. z art. 152 § 2 k.k.
   Proszę ocenić trafność zarzutów przedstawionych podejrzanym.

3. W dniu 29 czerwca 2015 r. oskarżono Jana P. o popełnienie czynu z art. 128 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody mającego polegać na tym, że 15 kwietnia 2015 r. za pośrednictwem portalu internetowego oferował do sprzedaży ptaki rozelle białolice bez wymaganych dokumentów, naruszając przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt.
   Wyrokiem z 12 maja 2017 r., sąd I instancji na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k., warunkowo umorzył postępowanie wobec Jana P. wyznaczając mu dwuletni okres próby.
   Wyrok zaskarżył prokurator podnosząc, że w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu nie było możliwe warunkowe zawieszenie postępowania sprawcom przestępstw zagrożonych karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności.
   Proszę dokonać oceny trafności zaskarżonego orzeczenia i zarzutu apelacji.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 8

1. Małżeństwo Jana i Janiny O. zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie, a Jan O. został zobowiązany do zapłaty na rzecz syna Marcina alimentów w kwocie 900 złotych miesięcznie, płatnych z góry do rąk matki małoletniego Janiny O. do dnia 10-go każdego miesiąca. Od lutego 2015 r. do stycznia 2016 r. Jan O. pracował jako kierowca zarabiając 3 500 złotych miesięcznie i przekazywał na rzecz syna sumy od 100 do 200 zł miesięcznie. W styczniu 2016 r. Jan O zachorował i od tej pory małoletniego utrzymywała wyłącznie jego matka rezygnując z wielu osobistych wydatków. Jan O. do grudnia 2016r. leczył się i nie pracował.
   Pod koniec grudnia 2016 r. podjął pracę z wynagrodzeniem 2 500 zł. i wpłacił na rzecz syna 500 złotych. W styczniu 2017 r. wyjechał do innego miasta i zaprzestał płacenia alimentów. Zbiegło to się chorobą matki małoletniego którego potrzeby od tej pory zaspokajane były ze środków społecznych. 2 maja 2017 r. prokurator przedstawił Janowi O. zarzut popełnienia czynu z art. 209 § 1 k.k.
   Podejrzany nie przyznał się do stawianego zarzutu.
   26 maja 2017 r. prokurator skierował akt oskarżenia przeciwko Janowi O. o czyn z art. 209 § 1 k.k. mający polegać na tym, że w okresie od lutego 2015 r. do maja 2017 r. będąc zobowiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w K. do zapłaty na rzecz syna Marcina alimentów w kwocie 900 złotych miesięcznie uporczywie uchylał się od tego obowiązku, przez co naraził syna na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Na rozprawie 1 sierpnia 2017 r. oskarżony przedstawił dowód wpłaty całej zaległej kwoty alimentów dokonanej w dniu 29 czerwca 2017 r. i wniósł o umorzenie postępowania.
   Dokonaj oceny zasadności stawianego zarzutu w płaszczyźnie przesłanek z art. 209 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed i po nowelizacji z dnia 23 marca 2017r. oraz art. 209 § 3 i 4 k.k.

2. Jan O. prowadził działalność gospodarczą w ramach sp. z o.o. Jano. W okresie od początku lipca 2007 r. do grudnia 2016 r. sprowadził z Niemiec do Polski w sumie ok. 15 000 ton odpadów komunalnych. Podlegały one sortowaniu na składowisku w siedzibie jego firmy w P., a pozostałe odpady które nie mogły być już w żaden sposób wykorzystane wywożone były na Ukrainę – we wskazanym wyżej okresie ok. 4 500 ton. W dniu 12 lipca 2017 r. do właściwego sądu I instancji wpłynął przeciwko Janowi O. akt oskarżenia w którym zarzucono mu popełnienie czynu z art. 183 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że wbrew przepisom ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach przywoził odpady inne niż niebezpieczne z zagranicy i wywoził je z kraju. Jan O. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyjaśnił, że z odpadów uzyskiwał cenne surowce, a to co było bezwartościowe wywoził z kraju.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Jana O.

3. Zenon Z. 22 lipca 2017 r. nie płacąc za przejazd taksówką należnej sumy 50 złotych uciekł z auta. Potem w dobrej restauracji zamówił kolację , rachunek wyniósł 300 złotych. Kiedy bez płacenia wychodził z lokalu, został schwytany przez obsługę.
   Proszę dokonać oceny, czy Zenon Z. będzie ponosił odpowiedzialność karną za swoje zachowanie.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 9

1. Jan i Małgorzata B. pozostają w związku małżeńskim od maja 2000 r., mają dwoje dzieci - syna Michała ur. w 2001 r. i córkę Annę ur. w 2003 r. Firma Jana B. od stycznia 2015 r. przestała przynosić dochody. Jan B. wyjechał wtedy do pracy zagranicę skąd przesyłał żonie pieniądze na dom. Pod koniec 2015 r. wrócił do kraju, wykonywał drobne prace dorywcze a zarobione pieniądze przeznaczał na własne potrzeby.
   Od początku 2016 r. cały ciężar utrzymania domu i dzieci spoczął na Małgorzacie B.
   Małgorzata B. od połowy 2016 r. zaczęła chorować, we wrześniu 2016 r. uzyskała świadczenie rentowe w wysokości 1 400 złotych miesięcznie. Pieniądze przeznaczała na utrzymanie domu i dzieci, korzystała ze wsparcia MOPS-u i świadczeń celowych ze środków społecznych. Małgorzata B. wiedząc o braku dochodów męża nie występowała o ustalenie świadczeń alimentacyjnych na rzecz dzieci.
   1 sierpnia 2017 r. Małgorzata B. złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez Jana B. przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. polegającego na tym, że zobowiązany z mocy ustawy do łożenia na utrzymanie małoletnich dzieci Michała i Anny B. w okresie od stycznia 2015 r. do lipca 2017 r. uporczywie uchylał się od tego obowiązku przez co naraził dzieci na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.
   Proszę dokonać oceny zarzutu stawianego Janowi B. w kontekście obowiązującej od dnia 31 maja 2017 r. zmiany art. 209 k.k. i norm prawa intertemporalnego.

2. Kiedy w dniu 18 lipca 2017 r. Ryszard R. przechodził ulicą to spostrzegł, że Ireneusz R. na terenie swojej posesji bije kijem psa. Zwrócił mu uwagę , aby tego nie robił. Ireneusz R. odparł, że to nie jego sprawa i dalej maltretował zwierzę. Ryszard R. przeskoczył przez płot ,wyrwał Ireneuszowi R. kij z ręki , a kiedy ten próbował go zatrzymać odepchnął go przewracając na trawnik. Ireneusz R. doznał powierzchownego otarcia naskórka tyłu głowy. Następnie Ryszard R. otworzył od wewnątrz furtkę i wziąwszy psa na ręce zabrał go do swego samochodu. Kiedy dojechał do przychodni weterynaryjnej pies już nie żył. Ireneusz R. niezwłocznie udał się na posterunek Policji zgłaszając rozbój na jego osobie i zabór psa, a nadto naruszenie miru domowego. Z kolei Ryszard R. zarzucił Ireneuszowi R. popełnienie czynu z art. 238 k.k. oraz przestępstwa z ustawy o ochronie zwierząt od razu domagając się, aby orzeczono wobec niego zakaz posiadania zwierząt na zawsze. **Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowań Ryszarda R. oraz Ireneusza R. odnosząc się i do treści zawiadomień o przestępstwie.**

3. Małgorzata B. prowadziła stragan z warzywami i owocami. Jej mąż Paweł B. w dniu 12 lipca 2017 r. przerobił wagę w ten sposób, że podstawa jednej szalki – tej na której kładziono towar, była nieco cięższa od drugiej. W okresie od połowy lipca do końca sierpnia 2017 r. używając tej wagi sprzedawała towar do czasu, kiedy jedna z klientek nabrała podejrzeń, przeważyła kupione warzywa na innym stoisku, i okazało się, że jest ich o 10 dkg mniej niż być powinno. Stanowiło to różnicę 3 złotych w cenie. **Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Małgorzaty B. i Pawła B.**

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 10

1. Marian i Anna M. mają dwoje dzieci – syna Michała ur. w 2003 r. i córkę Małgorzatę ur. w 2004 r. Firma Mariana M. od stycznia 2015 r. z powodu braku zleceń przestała przynosić dochody. Wyjechał on do pracy zagranicę skąd przesyłał żonie co 2 miesiące kwoty równoważne ok. 4 000 złotych. Pod koniec 2015 r. wrócił do kraju, wykonywał drobne prace a zarobione pieniądze przeznaczał na własne potrzeby.
   Od początku 2016 r. cały ciężar utrzymania domu i dzieci spoczął na jego żonie.
   Anna M. od kwietnia 2016 r. zaczęła chorować, we wrześniu 2016 r. uzyskała świadczenie rentowe w wysokości 1 400 złotych miesięcznie.
   Zwracała się do męża o podjęcie pracy, lecz ten nie interesował się dziećmi , popadł w alkoholizm, nie podjął proponowanego mu leczenia odwykowego.
   Anna B. znając sytuację swego męża nie występowała o alimenty na rzecz dzieci.
   10 sierpnia 2017 r. złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez męża przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. polegającego na tym, że zobowiązany z mocy ustawy do łożenia na utrzymanie małoletnich dzieci Michała i Małgorzaty w okresie od stycznia 2016 r. do dnia 9 sierpnia 2017 r. uporczywie uchylał się od tego obowiązku przez co naraził dzieci na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.
   Proszę dokonać oceny zarzutu stawianego Marianowi M. uwzględniając normy prawa intertemporalnego.

2. Andrzej D. jest trenerem sekcji podnoszenia ciężarów klubu sportowego w M.
   W okresie od stycznia do maja 2017 r. za zgodą dwóch zawodników – 17 letniego Pawła A. oraz 18 letniego Jana A. podawał im substancję zabronioną określoną w załączniku nr 1 do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie, sporządzonej w Paryżu 19 października 2005 r. (Dz. U. z 2007 r. poz. 999, z późn. zm.). 12 czerwca 2017 r. podczas przekazywania substancji w pomieszczeniu klubowym wszedł tam inny zawodnik – Marcin M. Zorientowawszy się w czym rzecz szybko stamtąd wyszedł. Tego samego dnia usłyszał rozmowę Pawła A. i Jana A. o tym, że jeżeli dowiedzą się, że Marcin M. rozpowiada o tym co zobaczył, to się z nim policzą. Kontrola antydopingowa przed zawodami w lipcu 2017 r. ujawniła , że Paweł A. i Jan A. brali niedozwolone substancje. Ci wskazali na trenera Andrzeja D. jako osobę od której owe substancje otrzymywali.
   Proszę przeprowadzić prawnokarną ocenę zachowań Andrzeja D., Pawła A. i Jana A. , w tym w kontekście ustawy o sporcie z dnia 25 czerwca 2010 r.

3. W dniu 12 lutego 2017 r. Paweł B. wraz z 15 letnim synem Łukaszem B. na terenie obszaru chronionego Natura 2000, przylegającego do jego gospodarstwa rolnego, dokonywał wyrębu 150 letniej lipy, stanowiącej pomnik przyrody.
   Schwytany przez leśniczego w czasie kiedy razem z synem ręczną piłą cieli drzewo oświadczył, że od 1 stycznia 2017 r. można wycinać drzewa bez zezwolenia, a lipa rzucała mocny cień na jego grunt.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Pawła B. oraz Jana O., z uwzględnieniem ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 11

1. Janowi A. w dniu 28 maja 2017 r. przedstawiono zarzut popełnienia czynu z art. 209 § 1 k.k. polegającego na tym, że w okresie od stycznia do grudnia 2005 r., od czerwca 2006 r. do czerwca 2010 r. oraz od marca 2011r. do kwietnia 2017 r. uporczywie uchylał się od alimentacji na rzecz trojga swych małoletnich dzieci, będąc do tego zobowiązanym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 4 maja 2003 r., przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Oskarżony od 2 lutego do 2 lipca 2012 r. odbywał karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Z innego związku oskarżony ma 10 letniego syna Michała A. na którego zasądzone są alimenty w kwocie 1000 złotych miesięcznie. Na pozostałą trójkę dzieci zasądzone są alimenty w łącznej kwocie 2 000 złotych miesięcznie. Ich matka pracuje i zarabia ok. 4 000 złotych. Oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu i wyjaśnił, że zarobione pieniądze przeznacza na utrzymanie najmłodszego dziecka Michała A., którego matka jest ciężko chora i nie może pracować. Zaznaczył, że nie jest ojcem najstarszego z dzieci co do których ustalono obowiązek alimentacyjny wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 4 maja 2003r., i jak uzbiera pieniądze zamierza wnieść o zaprzeczenie ojcostwa. W dniu 10 sierpnia 2017 r. prokurator wniósł do właściwego sądu akt oskarżenia przeciwko Janowi A. o popełnienie czynu z art. 209 § 1a k.k., formułując zarzut tak jak w postanowieniu z dnia 28 maja 2017 r.
   Proszę przeprowadzić prawnokarną oceny zachowania oskarżonego.

2. Janowi H. zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. mającego polegać na tym , że w okresie od 3 stycznia do 31 marca 2017 r. w B., wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych , bez wymaganej koncesji, w swym lokalu gastronomicznym ustawił automat do gry hazardowej czerpiąc z tego bliżej nieustaloną korzyść materialną. Na rozprawie 16 sierpnia 2017 r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jego obrońca podniósł, że ponieważ przepisy art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 powołanej w akcie oskarżenia ustawy o grach hazardowych uzależniające możliwość prowadzenia gier na automatach od uzyskania stosownej koncesji , są przepisami technicznymi w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/ WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r., a nie były one notyfikowane Komisji Europejskiej, tym samym - w oparciu o zasadę bezpośredniego stosowania prawa Unii Europejskiej (art. 91 ust. 3 Konstytucji RP) - oba te przepisy nie mogą być stosowane w sprawie o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. Oskarżyciel publiczny zwrócił uwagę na to, że choć nie może być stosowany przepis art. 14 ust.1 ustawy o grach hazardowych , to jednak w przedmiotowej sprawie można stosować przepis art. 6 ust. 1 tej ustawy, a zatem oskarżony może odpowiadać za przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.
   Proszę odnieść się do zarzutu aktu oskarżenia.

3. Arkadiusz B. wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 sierpnia 2017 r. został skazany za dwa wykroczenia : z art.95 k.w. popełnione w dniu 1 sierpnia 2015 r. na karę 200 zł grzywny oraz z art. 88 k.w. popełnione w dniu 1 sierpnia 2015 r. też na karę 200 zł grzywny. Obciążono go kosztami postępowania w sprawie.
   Proszę dokonać oceny trafności wydanego wyroku.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 12

1. Małżonkowie Bogumił i Barbara N. mieszkali razem do czerwca 2017 r.
   4 grudnia 2005 r. Bogumił N. wrócił nietrzeźwy do domu. Kiedy żona zwróciła mu uwagę, uderzył ją pięścią w twarz. Barbara N. doznała wtedy obrażeń ciała w postaci rozległego krwiaka okularowego oka lewego co spowodowały naruszenie czynności jej ciała na okres 8 dni. Po tym zdarzeniu Barbara N. zagroziła mężowi, że jeśli taka sytuacja się powtórzy, to każe mu się wyprowadzić i złoży pozew o rozwód.
   Od tej pory Bogumił N. poprawił swe zachowanie. Poczynając od stycznia 2016 r. na tle na powrót spożywanego przez Bogumiła N. alkoholu, dochodziło między małżonkami do awantur – wzajemnie wyzywali się obraźliwymi słowami, grozili sobie pobiciem, popychali się, szarpali. Awantury miały miejsce po tym, jak nietrzeźwy Bogumił N. wracał do mieszkania. Żona zwracała mu na to uwagę , na co Bogumił N. mówił, żeby dała mu spokój. Wówczas Barbara N. krzyczała na niego, szarpała go, rzucała w niego różnymi przedmiotami. Bogumił N. wyzywał żonę wulgarnymi słowami, popychał, wykręcał ręce, groził pozbawieniem życia.
   Po wyprowadzeniu męża, Barbara N. w lipcu 2017 r. złożyła pozew o rozwód z winy męża oraz złożyła zawiadomienie o popełnieniu na jej szkodę przez Bogumiła N. w okresie od grudnia 2005 r. do czerwca 2017 r. przestępstwa z art. 207 § 2 k.k. Aktem oskarżenia z dnia 24 lipca 2017 r. zarzucono Bogumiłowi N. popełnienie czynu z art. 207 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w okresie od 4 grudnia 2005 r. do czerwca 2017 r.
   Proszę ocenić trafność zarzutu stawianego Bogumiłowi N.

2. Olga B. prowadziła działalność gospodarczą i w okresie od stycznia 2016 r. do stycznia 2017 r. nie opłacała swym pracownikom składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w częściach finansowanych przez ubezpieczonego (pracownika) oraz w części finansowanej przez pracodawcę (płatnika). W ten sposób doprowadziła do zadłużenia wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 62 000 złotych. W stosunku do Olgi B. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wystawił w marcu 2017 r. tytuły egzekucyjne i prowadzone jest wobec niej postępowanie egzekucyjne.
   Proszę przeprowadzić prawnokarną ocenę zachowania Olgi B. Czy w razie pociągnięcia Olgi B. do odpowiedzialności karnej możliwe będzie zobowiązanie jej do naprawienia szkody wyrządzonej ewentualnym przestępstwem.

3. Anna B. w dniu 4 maja 2017 r. płacąc za towar położyła torebkę na ladzie sklepowej. Wykorzystał to Remigiusz C. Zabrał torebkę i wyszedł ze sklepu. W torebce był stary telefon komórkowy wartości ok. 50 złotych, karta bankomatowa oraz legitymacja rencisty należąca do Anny B. Remigiuszowi C. postawiono zarzut popełnienia czynu z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
   Proszę ocenić trafność zarzutu stawianego Remigiuszowi C.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 13

1. Jan Z. mieszkał razem z żoną Zofią Z. i 10 letnią córką Barbarą Z.
   Od października 2016 r. wszczynał awantury, wyzywał córkę i żonę , groził im pobiciem , niszczył sprzęty domowe. Szarpał żonę , popychał ją. Karcąc córkę bił ją mocno po pośladkach powodując u niej liczne zasinienia. Żona Jana Z. złożyła zawiadomienie o przestępstwie w dniu 27 maja 2017 r. Prokurator 10 lipca 2017 r. skierował akt oskarżenia przeciwko Janowi Z. oskarżając go o dwa odrębne czyny, popełnione w okresie od października 2016 r. do maja 2017 r. Jako pokrzywdzonych wskazał żonę i córkę oskarżonego oraz zakwalifikował działania oskarżonego odpowiednio z art. 207 § 1 k.k., art. 190 § 1 k.k., art. 216 § 1 i art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 207 § 1 k.k. i art.157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
   Przesłuchana na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2017 r. Zofia Z. potwierdziła ustalenia dochodzenia i dodała, że mąż dzień przed rozprawą uderzył ją ręką w twarz oraz ubliżał ich córce wulgarnymi słowami. Prokurator skorygował kwalifikację prawną i wniósł o uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynów odpowiednio z art. 207 § 1 k.k. oraz z art. 207 § 1a k.k.
   Proszę zaproponować treść wyroku sądu I instancji.

2. 17 letni Remigiusz K. od lutego do czerwca 2017 r. regularnie dostarczał amfetaminę uczniom chodzącym razem z nim do tej samej klasy. Amfetaminę kupował od Roberta D. w cenie po 10 złotych za 0, 1 g, a sprzedawał po 12 złotych za taką działkę. Z kolei Robert D. ten towar nabywał od Jarosława K. płacąc mu po 7 złotych za 0, 1 g amfetaminy. Robert D. i Jarosław K. wiedzieli komu Remigiusz K. sprzedaje amfetaminę. Miesięcznie Remigiusz K. nabywał od Roberta D. ok. 10 g marihuany, przy czym zwykle 20 porcji przeznaczał na własny użytek, a resztę rozprowadzał wśród swych rówieśników. Robert D. był osobą uzależnioną od amfetaminy, pod koniec czerwca 2017 r. rozpoczął leczenie odwykowe.
   Proszę przeprowadzić prawnokarną ocenę zachowań Remigiusza K., Roberta D. oraz Jarosława K. Czy fakt podjęcia leczenia odwykowego przez Roberta D. może mieć wpływ na przebieg postępowania ?

3. Władysław T. w nocy z 22/23 lipca 2015 r. wracał nietrzeźwy do domu. Głośno śpiewał wulgarne piosenki, kamieniami rzucał w znaki drogowe, załatwiał potrzeby fizjologiczne pod drzewami. Kiedy dotarł pod swoje mieszkanie, jego żona Stanisława T. nie wpuściła go do środka. Postanowił spać u brata. Kiedy tam szedł wulgarnie i głośno komentując zachowanie żony, został zatrzymany przez patrol Policji. Następnego dnia wszczęto postępowanie w sprawie p-ko Władysławowi T. Krótko potem Władysław T. zachorował, przez tydzień przebywał w szpitalu, nie mógł stawiać się na wezwania do przesłuchania. W dniu 25 lipca 2017 r. skierowano przeciwko niemu wniosek o ukaranie odnośnie czynów z art. 51 § 1 k.w., art. 85 § 1 k.w., art. 141 k.w. oraz art. 145 k.w.
   Proszę ocenić trafność wniosku o ukaranie obwinionego oraz przeprowadzić prawnokarną ocenę zachowania Stanisławy T.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 14

1. 22 letni student Jan P. zatrudniał się jako wychowawca na obozach dla młodzieży ze szkół średnich . Podczas obozu od 14 do 28 stycznia 2017 r. wszystkie wieczory spędzał w towarzystwie trojga jego uczestników – 17 letnich Adama A., Bogdana B. oraz Celiny C. Razem spożywali kupiony przez niego alkohol – najczęściej po butelce piwa lub wspólnie butelkę wina. Dzień przed zakończeniem obozu na spotkanie do swojego pokoju Jan P. zaprosił także 17 letnią Jolantę Z. Tak jak zawsze zaproponował wspólne picie kupionego przezeń alkoholu w postaci piwa , na co – poza Jolantą Z. – wyrazili oni zgodę. Po spożyciu alkoholu trójka uczestników obozu opuściła pokój oskarżonego, pozostała tam tylko Jolanta Z. Oskarżony zamierzając doprowadzić do intymnego zbliżenia z Jolantą Z. ponownie zaproponował picie alkoholu– tym razem wódki. Jolanta Z. ostatecznie zgodziła się i wypiła kilka kieliszków tego alkoholu. Kiedy Jan P. zaczął ją obejmować ta wyszła z jego pokoju. Prokurator skierował przeciwko Janowi P. akt oskarżenia zarzucając mu popełnienie czynu z art. 208 k.k. na szkodę Adama A., Bogdana B., Celiny C. i Jolanty Z.
   oraz czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 199 § 2 k.k. na szkodę Jolanty Z.
   Proszę dokonać oceny zarzutu aktu oskarżenia.

2. Mateusz S. od 3 do 12 stycznia 2017 r., współdziałając z nieustalonymi osobami, sprowadził z Chin do Polski drogą lotniczą paczki zawierające 12 kg prekursora BMK wymieszanego z prekursorem APAA, pozwalające na wytworzenie co najmniej 12 kg amfetaminy o bardzo wysokim stężeniu. Wartość czarnorynkowa 1 kg prekursora BMK wynosi ok. 4 000 złotych. Mateuszowi S. zarzucono czyn z art. 258 § 1 k.k. oraz czyn z art. 61 i art. 55 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.
   Obrońca podejrzanego podkreślił nietrafność kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego z art. 165 § 1 pkt 2 k.k., albowiem przepisy art. 61 i 55 ust. 1 ustawy o zwalczaniu narkomanii stanowią *lex specialis* wobec ogólnej normy art. 165 § 1 pkt 2 k.k.
   Proszę ocenić trafność zarzutu prokuratora, odnosząc się i do uwagi obrońcy podejrzanego.

3. Wyrokiem sądu I instancji z dnia 23 lipca 2017 r. Bogusław N. został skazany na karę 500 złotych grzywny za czyn z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 12 k.k. polegający na tym, że w okresie od 1 stycznia 2014r. do 30 czerwca 2014r. jako główny księgowy w spółce z o.o. N. nie wpłacał w terminie podatku VAT na konto Urzędu Skarbowego w B., przy czym kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 150 000 złotych.
   Obrońca obwinionego podniósł, że czyn Bogusława N. uległ przedawnieniu a zatem postępowanie powinno zostać umorzone, ewentualnie należy odstąpić od wymierzenia kary ponieważ należny podatek wraz z odsetkami został zapłacony w dniu 21 lipca 2017 r.
   Proszę ocenić trafność wyroku Sądu I instancji.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 15

1. Studentka medycyny Anna A. na forum internetowym do którego dostęp mieli po zalogowaniu wszyscy studenci jej uczelni, zamieściła wpis dotyczący wykładowcy Adama B. Określiła go jako ignoranta oraz gbura.
   Adam B. poczuł się poniżony tym wpisem. Wniósł prywatny akt oskarżenia przeciwko Annie A i Janowi Z. (administratorowi portalu uczelni na którym znajdowało się forum studentów), zarzucając im popełnienie przestępstwa z art. 216 § 2 k.k. Anna A. na rozprawie wyjaśniła, że jej zamiarem nie było znieważenie wykładowcy, lecz przerysowane wyrażenie swej opinii o nim. Z kolei Jan Z. wyjaśnił, że jako administrator portalu uczelni nie kontrolował treści wpisów studentów zamieszczanych na ich forum i nie może ponosić odpowiedzialności za to co tam wypisywano.
   Proszę zaproponować wyrok Sądu I instancji.

2. Antoni K. 18 kwietnia 2017 r. telefonicznie ustalił z obywatelem Ukrainy, że ten dwoma przesyłkami kurierskimi dostarczy mu w sumie 15 kg tytoniu bez znaków akcyzy. Pierwsza przesyłka miała obejmować 2 kg tytoniu, a kolejna (13 kg) miała nastąpić po zapłaceniu przez Antoniego K. całej należności przy odbiorze pierwszej przesyłki. Zgodnie z umową 15 maja 2017 r. do Antoniego K. dotarła pierwsza dostawa, przy czym Antoni K. przy odbiorze uiścił uzgodnioną całą sumę 1500 złotych – 100 złotych za kg tytoniu. Kolejna przesyłka pozostałych 13 kg tytoniu 2 czerwca 2017r. została zatrzymana na terenie Polski przez Urząd Celny. Antoniemu K. zarzucono popełnienie czynu z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 12 k.k. wskazując, że nabył on od nieustalonej osoby 15 kg tytoniu na którym ciążył nieuiszczony podatek akcyzowy w wysokości 5000 złotych.
   Obrońca Antoniego K. podniósł, że w przypadku 13 kg tytoniu miało miejsce niekaralne usiłowanie (art. 21 § 1 k.k.s.), a zatem może on odpowiadać jedynie za nabycie 2 kg tytoniu.
   Proszę dokonać oceny zarzutu, odnosząc się i do uwag obrońcy Antoniego K.

3. Adam A. został oskarżony o to, że w okresie od stycznia do marca 2017 r. na terenie Holandii, Niemiec i Czech, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, uczestniczył w wewnątrzwspólnotowym przewozie znacznej ilości środków odurzających w postaci 200 gramów marihuany, tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 ust. 1 k.k.
   Na rozprawie w dniu 14 lipca 2017 r. obrońca oskarżonego wniósł o jego uniewinnienie podnosząc, że obrót marihuaną jest dozwolony w Holandii i Czechach, a poza tym 200 gramów marihuany nie jest ilością znaczną.
   Proszę dokonać oceny trafności zarzutu aktu oskarżenia.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 16

1. Paweł B. był dziennikarzem lokalnej gazety. Dowiedział się, że pracująca w urzędzie miejskim Joanna S. - naczelniczka jednego z wydziałów - zostaje w urzędzie po pracy i razem ze swoimi pracownikami spożywa alkohol. Paweł B. opublikował o tym krótki artykuł w swej gazecie. Oburzona Joanna S. wystąpiła z prywatnym aktem oskarżenia przeciwko Pawłowi B. Zarzuciła mu, że została przez niego pomówiona o takie postępowanie dotyczące jej życia prywatnego które może poniżyć ją w opinii publicznej. Domagała się wymierzenia Pawłowi B. surowej kary oraz orzeczenia na jej rzecz nawiązki w kwocie 50.000 złotych, podania wyroku do publicznej wiadomości i orzeczenia przepadku materiału prasowego. Na rozprawie Paweł B. przyznał, że jest autorem artykułu w gazecie, w którym to artykule opisał fakty z zachowania Joanny Z. Przesłuchana w charakterze świadka Joanna Z. potwierdziła, że czasami ze współpracownikami po zakończonej pracy zostawali razem w urzędzie, aby przy lampce wina swobodniej podyskutować.
   Proszę zaproponować wyrok Sądu I instancji.

2. 15 letni Patryk P., który przyznał się w całości do winy, został oskarżony o popełnienie w nocy z 12/13 lipca 2017 r. czynu z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 10 § 2 k.k. Na rozprawie 12 września 2017 r. prokurator wniósł o uznanie go za winnego i wymierzenie kary 25 lat pozbawienia wolności.
   Obrońca podniósł, że biorąc pod uwagę ograniczenie wynikające z art. 10 § 3 k.k. kara nie może przekroczyć 15 lat pozbawienia wolności. Nadto zaznaczył, że ponieważ nie sposób było ustalić dokładnie czasu popełnienia przestępstwa, należy skorzystać z przepisu art. 4 § 1 k.k., i wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności w najłagodniejszym możliwym do orzeczenia wymiarze.
   Prokurator oświadczył, że uwzględnić należy jedynie wskazanie ujęte w art. 38 § 3 k.k., a zatem można wymierzyć Patrykowi P. karę 20 lat pozbawienia wolności.
   Proszę zaproponować wyrok sądu I instancji odnosząc się do stanowisk prokuratora i obrońcy.

3. Antoni B. prowadzi sklep z artykułami budowlanymi. Przed jego sklepem znajduje się niewielki parking. Antoni B., zgłaszając swój zamiar właścicielowi budynku w którym ma sklep, w dniu 22 grudnia 2016 r. namalował na dwóch miejscach parkingowych oznakowanie tzw. koperty, a przed tymi miejscami ustawił znak B-36 „zakaz zatrzymywania się" pod którym umieścił tabliczkę z napisem „za wyjątkiem klientów sklepu budowlanego". W dnia 25 czerwca 2017 r., tj. w niedzielę kiedy sklep był zamknięty, na jednym z tych miejsc zaparkował swój samochód Mariusz A. Wyrokiem sądu rejonowego z dnia 1 sierpnia 2017 r. został on uznany za winnego wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. i ukarany karą 200 złotych grzywny.
   Proszę dokonań prawnokarnej oceny zachowania Antoniego B. oraz trafności wyroku sądu rejonowego.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 17

1. Bonifacy B. w dniu 23 kwietnia 2016 r. spożywał alkohol pod sklepem. Dwaj funkcjonariusze Policji wysiedli z radiowozu i ruszyli w stronę Bonifacego B. zamierzając go wylegitymować i zatrzymać. Widząc to Bonifacy B. wyjął z torby nóż. Trzymając go za rękojeść uniósł go okazując policjantom. Zanim policjanci podeszli do Bonifacego B., jego dwaj koledzy chwycili go z tyłu i wyjęli mu nóż z ręki. Bonifacy B. został zatrzymany i przewieziony do Izby Wytrzeźwień.
   Po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 12 września 2017r. Sąd I instancji zakwalifikował ten czyn jako wyczerpujący znamiona z art. 223 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i na podstawie art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył Bonifacemu B. karę roku pozbawienia wolności
   Proszę dokonać oceny kwalifikacji prawnej przyjętej przez Sąd.

2. W dniu 12 lipca 2017 r. Bonifacy B. zauważył niepełnosprawną umysłowo Jolantę S. i zaproponował wspólne spożycie alkoholu. Ta razem z Bonifacym B. poszła do jego mieszkania, wypiła z nim butelkę wina, a kiedy chciała wrócić do domu, ten zabronił jej opuścić mieszkanie. Kazał jej rozebrać się do naga i udawać odbywanie stosunku płciowego, co ta uczyniła, a Bonifacy B. nagrywał to na swym telefonie komórkowym. Następnie powiedział do niej żeby się ubrała i poszła sobie. Tego samego dnia nagranie z udziałem Jolanty S. przesłał koledze Janowi K., a ten z kolei poprzesyłał je Pawłowi B. i Tadeuszowi C. Prokurator zarzucił Bonifacemu B. popełnienie czynu z art. 189 § 3 k.k., art. 198 k.k. oraz z art. 191a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 12 k.k. , natomiast Janowi K. zarzucił popełnienie czynu z art. 191a k.k. i art. 202 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k..
   Proszę dokonać oceny trafności zarzutów stawianych podejrzanym.

3. Romuald B. w dniu 1 września 2016 r. wyrwał Małgorzacie D. z ręki torebkę w której były pieniądze w kwocie 200 złotych – wartość skradzionego mienia wyniosła w sumie 480 złotych. Tego samego dnia, przechodząc obok ogródka kawiarnianego, zabrał ze stolika teczkę z książkami na szkodę Jana S. – tym razem wartość mienia wynosiła 490 złotych. Aktem oskarżenia zarzucono Romualdowi B. popełnienie dwóch występków z art. 278 § 1 k.k. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.
   Na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2017 r. obrońca oskarżonego wniósł o przyjęcie, że czyny oskarżonego stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Prokurator podniósł, że nadal stanowią one przestępstwa, a nadto zauważył, że czynu na szkodę Małgorzaty D. oskarżony dopuścił się używając przemocy, zatem właściwie powinien on stanowić występek z art. 280 § 1 k.k. Wniósł zatem o uprzedzenie stron o możliwej zmianie kwalifikacji prawnej, co też uczyniono w toku rozprawy.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu I instancji.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 18

1. Antoni M. wezwany do okazania dokumentów w związku z podejrzeniem kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości zareagował agresją. Stosował wobec policjantów przemoc w postaci szarpania, kopania, zapierania się o ziemię.
   Antoniego M. uznano winnym tego, że:
   - w dniu 12 maja 2017 r. używając przemocy polegającej na szarpaniu, wyrywaniu, zapieraniu o ziemię, zmuszał funkcjonariuszy Policji - M. i W. do zaniechania prawnych czynności służbowych związanych z jego zatrzymaniem, tj. o przestępstwo przewidziane w art. 224 § 2 k.k.;
   - w czasie i miejscu jak wyżej, naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy Policji - M i W., podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, tj. o przestępstwa przewidzianego w art. 222 § 1 k.k.
   i wymierzono mu kary po 4 miesiące pozbawienia wolności za każdy z czynów oraz karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności.
   Proszę dokonać oceny wyroku Sądu I instancji.

2. 12 lipca 2017 r. 18 letnia Anna O. wracała do domu razem z 15 letnią Kamilą R. Spotkały po drodze 18 letniego Adama A. oraz 16 letniego Piotra B. którzy zaproponowali im wypicie piwa, na co Anna O. i Kamila R. zgodziły się. Wypili po 4 butelki piwa, obie dziewczyny poczuły się nietrzeźwe. Adam A. zaproponował Annie O. odbycie stosunku, na co ta zgodziła się i odeszła z nim na bok. Także Piotr B. zaproponował Kamili R. odbycie stosunku, lecz ta nie zgodziła się, a kiedy Piotr B. próbował dotykać jej piersi zaczęła płakać. Zaalarmowana Anna O. pojawiła się obok nich krzycząc do Piotra B., aby ten się uspokoił. Przybyły za nią Adam A. uderzył Anną O. dłonią w twarz mówiąc aby się nie wtrącała. Przestraszona Kamila R. odbyła stosunek płciowy z Piotrem B. Po zdarzeniu Anna O. odprowadziła Kamilę R. do domu radząc aby nikomu nie mówiła o tym co się stało, bo to nic nie zmieni.
   Adamowi A. zarzucono czyn z art. 197 § 3 pkt 1 k.k., Piotrowi B. czyn z art. 197 § 3 pkt 1 k.k. w zw. z art. 10 § 2 k.k. a Annie O. zarzucono popełnienie czynu z art. 240 § 1 k.k. Żadne z podejrzanych nie przyznało się do winy.
   Proszę dokonać oceny trafności zarzutów stawianych podejrzanym.

3. Andrzej B. w dniu 27 lutego 2017 r. zarejestrował w Urzędzie Miejskim w B. działalność gospodarczą. Następnie w dniu 12 maja 2017 r. w Urzędzie Skarbowym w B. złożył deklarację od podatku i usług VAT – 7 wykazującą nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym w kwocie 1 000 000 złotych, a to w związku z fikcyjnym zakupem stali w Czechach w oparciu o podrobioną fakturę VAT. Zwrotu podatku jednak nie uzyskał z uwagi na działania kontrolne podjęte przez Urząd Skarbowy.
   Poza tymi działaniami firma Andrzeja B. nie wykazała innej aktywności gospodarczej.
   Andrzejowi B. w dniu 22 lipca 2017 r. przedstawiono zarzut popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., art. 294 § 1 k.k., art. 271 a § 1 k.k. oraz art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k. i art. 8 § 1 k.k.s.
   Proszę dokonać oceny trafności kwalifikacji prawnej czynu zarzuconego podejrzanemu Andrzejowi B.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 19

1. Aktem oskarżenia zarzucono Henrykowi W. popełnienie występku z art. 226 § 1 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 28 maja 2017 r. w K. znieważył funkcjonariuszy Policji, a to Adama A. i Grzegorza G. w trakcie wykonywania przez nich interwencji, wyzywając ich słowami uznanymi powszechnie za obelżywe.
   Obrońca oskarżonego na rozprawie wniósł o uniewinnienie oskarżonego twierdząc, że jego zachowanie nie wypełnia ustawowych znamion zarzucanego mu przestępstwa, albowiem nie wskazano, aby do zajścia doszło podczas i w związku z pełnieniem przez funkcjonariuszy czynności służbowych.
   Proszę zaproponować orzeczenie Sądu I instancji.

2. Barbara I. prowadziła gabinet dentystyczny w którym zatrudniała w charakterze rejestratorki Iwonę R. Iwona R. sporządzała karty leczenia pacjentów zarówno w formie papierowej, jak i za zgodą Barbary I. przenosiła dane dotyczące ich leczenia na swój prywatny laptop. Z tegoż laptopa korzystał syn Iwony R. 17 letni Piotr R. 23 lipca 2017 r. przeszedł do niego 16 letni Paweł K. i poprosił o udostępnienie mu laptopa, aby mogli razem obejrzeć przeniesione przezeń na pendrivie zdjęcia z wakacji. Kiedy Piotr R. na kilkanaście minut wyszedł z pokoju pozostawiając tam Pawła K., ten postanowił przejrzeć zawartość laptopa Iwony I. Odnalazł tam plik oznaczony jako „Karty pacjentów. Poufne". Otworzył ten plik i spostrzegł nazwiska swych znajomych wraz z informacjami dotyczącymi historii ich leczenia stomatologicznego. Szybko skopiował te dane na swój pendrive i nic o tym nie mówiąc opuścił spotkanie z kolegą. Od następnego dnia Paweł K., znając dane personalne i adresy osób wymienionych w kartach pacjentów, zaczął do nich rozsyłać pocztą listy. Żądał od nich po 100 złotych, w przeciwnym razie grożąc ujawnieniem w Internecie danych dotyczących stanu ich uzębienia.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Barbary I., Iwony R., Piotra R. a także Pawła K., w tym w kontekście unormowań ustawy o ochronie danych osobowych.

3. 24 lipca 2017 r. Roman G. jechał o godzinie 5.30 rano swym autem do pracy. Poprzedniego wieczora spotkał się z kolegami, z którymi do godziny 12 w nocy spożywał alkohol – w sumie 5 butek piwa. Podczas kontroli drogowej poddano go badaniu alkomatem i wykazano 0,21 mg/l w wydychanym powietrzu. Roman G. stwierdził, że jest to niemożliwe i w tej sytuacji został poddany badaniu krwi na obecność alkoholu. Badanie, przeprowadzone po upływie 25 minut od zatrzymania Romana G., ykazało 0,54 promila alkoholu we krwi, a ponowne badanie po dalszych 15 minutach ujawniło 0,41 alkoholu we krwi.
   Roman G. oświadczył, że co prawda wieczorem spożywał alkohol, lecz rano czuł się zupełnie trzeźwy i dlatego spiesząc się do pracy postanowił jechać samochodem.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Romana G.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 20

1. Zbigniewa W oskarżono o to, że w dniu 7 sierpnia 2016 r. jako funkcjonariusz publiczny, w związku z pełnieniem funkcji publicznej na stanowisku ordynatora oddziału przyjął korzyść majątkową w postaci pióra m-ki Waterman o wartości 250 zł od ustalonej osoby tj. o popełnienie przestępstwa z art. 228 § 1 k.k. Wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2017 r. uniewinniono oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 228 § 1 k.k. uznając, że przyjęcie korzyści majątkowej przez osobę pełniącą funkcję publiczną w związku z pełnieniem tej funkcji jest zachowaniem dopuszczalnym w sytuacji ustalenia, że powodem wręczenia korzyści jest wdzięczność darczyńcy, czy też jego uznanie dla walorów przyjmującego.
   Proszę ocenić argumentację sądu I instancji i rozważyć ewentualną odpowiedzialność oskarżonego.

2. Zbigniew M. wyrokiem z 15 marca 2017 r. został skazany za popełniony 18 grudnia 2014 r. czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k. na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, grzywnę 100 stawek po 200 zł, a na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego banku PKO BP 200 000 zł tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.
   W apelacji obrońca podniósł, że 25 września 2015 r. pokrzywdzony bank wydał wobec oskarżonego bankowy tytuł egzekucyjny (BTE), a zatem z uwagi na klauzulę antykumulacyjną z art. 415 § 1 k.p.k. orzeczenie obowiązku naprawienia szkody było niedopuszczalne, niezależnie od tego, że bank złożył wniosek o naprawienie szkody.
   Prokurator zarzucił wyrokowi naruszenie art. 46 § 1 k.k. poprzez bezzasadne niezasądzenie odsetek od sumy 200 000 złotych, poczynając od daty czynu przypisanego oskarżonemu. Nadto podniósł, że zgodnie z ustawą z dnia 25 września 2015 r. nowelizującą prawo bankowe banki nie mogą już wydawać bankowych tytułów egzekucyjnych, a zatem trafnie sąd orzekł na wniosek pokrzywdzonego obowiązek naprawienia szkody. W odpowiedzi obrońca wskazał, że wcześniej wydane bankowe tytuły egzekucyjne zachowały moc.
   Proszę ocenić trafność przedmiotowego wyroku, w szczególności w kontekście argumentów podniesionych przez obrońcę i prokuratora.

3. Mirosław Z. prowadził remont podwórka. Ponieważ mieszkał blisko lasu państwowego, postanowił przywieźć stamtąd potrzebny mu piasek.
   Wieczorem 23 lipca 2017 r. wjechał ciągnikiem na teren otwartej piaskowni. Razem z 16 letnim synem Andrzejem Z. załadował pełną przyczepę piasku i przywiózł ją na teren swej posesji. Udało mu się przywieźć ponad 2 tony piasku o wartości co najmniej 55 złotych.
   Spostrzegł to leśniczy i oświadczył Mirosławowi Z., że razem z synem odpowie za wykroczenie.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Mirosława Z. oraz Andrzeja Z.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 21

1. W dniu 11 lipca 2012 r. Jan A. spotkał Mariana R. i na pytanie Mariana R. o możliwość wsparcia go w postępowaniu w Urzędzie Wojewódzkim. Jan A. stwierdził, że ma znajomego który może dopomóc w uzyskaniu korzystnej decyzji , ale oczekiwałby żeby Marian R. podał kwotę, jaką może owemu znajomemu za załatwienie sprawy. Marian B. nie podał jednak żadnej sumy. Po kilku latach bo w dniu 4 maja 2017 r. Marian B. ponownie spotkał się z Janem A. Spytał się, czy aktualne są znajomości Jana A. Ten odparł, że jego propozycja jest nadal ważna i sam podał sumę 100 000 złotych która pomoże załatwić sprawę w UW. Marian B. odparł, że to dla niego zbyt dużo, ale się zastanowi. 22 maja 2017 r. spotkał się z Janem A. i w kopercie wręczył mu 20 000 złotych. Jan A. przyjął pieniądze oświadczając, że za miesiąc sprawa będzie załatwiona. Po miesiącu Marian B. usiłował spotkać się z Janem A., lecz ten unikał z nim wszelkich kontaktów. Marian B. chcąc odzyskać pieniądze zdecydował się zawiadomić o wszystkim Policję .
   Proszę dokonać oceny czy i jaką odpowiedzialność karną mogą ponosić Jan A. oraz Marian B.

2. Jan B. wraz z kolegami Mariuszem K. i Romanem Z. oraz koleżanką Barbarą S. wracał kierowanym przezeń autem z dyskoteki. Wszyscy wcześniej spożywali alkohol. Samochód należał do Barbary S. która czując się nietrzeźwa poprosiła Jana B. aby ten siadł za kierownicą. Jan B. jechał bardzo szybko, prowadzony przez niego samochód wpadł w poślizg, zderzył się z samochodem prowadzonym przez Arkadiusza K. W wyniku wypadku Arkadiusz K. poniósł śmierć, Jan B. doznał stłuczenia czoła, Mariusz K., Roman Z. oraz Barbara S. nie odnieśli żadnych poważniejszych obrażeń.
   Proszę przeprowadzić prawnokarną ocenę zachowań Jana B. , Barbary S. a także Mariusza K. i Romana Z.

3. Małżonkowie Ireneusz i Iwona O. wynajmowali mieszkanie na ostatnim piętrze w starej kamienicy. Ponieważ od wielu miesięcy dach budynku przeciekał co powodowało zalewanie mieszkania, a właściciel nieruchomości Aleksander O. nie reagował na ich prośby o wyremontowanie dachu, zawiadomili o tej sytuacji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Pracownik PINB kilkakrotnie w dniach od 20 kwietnia do 5 maja 2017 r. zawiadamiał Aleksandra O. o terminie kontroli stanu nieruchomości, ten jednak uniemożliwiał mu wejście na dach domu. Aleksandrowi O. zarzucono popełnienie występku z art. 91 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane. Na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2017 r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podniósł, że nie było prowadzone przeciwko niemu żadne postępowanie egzekucyjne cele przymuszenia go do spełnienia obowiązku udostępnienia nieruchomości Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 22

1. Kazimierz K. został uznany winnym tego, że w kwietniu 2017 r , pełniąc funkcję zastępcy Naczelnika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w UM w S. na polecenie Naczelnika Wydziału, działając w celu osiągnięcia korzyści osobistej oraz korzyści majątkowej przez Prezydenta Miasta S. , przekroczył swoje uprawnienia polecając kierownikowi brygady budowlanej nieodpłatne wykonanie przez podległych mu pracowników prac remontowych w mieszkaniu należącym do syna Prezydenta Miasta S., czym działał na szkodę interesu publicznego, to jest popełnienia przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k., i za to wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat. Apelację od tego wyroku złożył obrońca oskarżonego zarzucając orzeczeniu obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 231 § 2 k.k. polegającą na przyjęciu, że czyn wyczerpuje znamiona art. 231 § 2 k.k., podczas gdy oskarżonemu nie można przypisać winy, gdyż działał jako podwładny na podstawie polecenia przełożonego, a w sprawie nie została oskarżonemu udowodniona szkoda ani też działanie w celu osiągnięcia korzyści osobistej. Z kolei prokurator zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze wnosząc o orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w organach samorządowych przez okres 2 lat.
   Proszę przeprowadzić ocenę zarzutów zawartych w apelacjach.

2. Roman S. zwrócił się o wymierzenie mu kary łącznej obejmującej skazania wyrokami:
   - SR. w B. z dnia 21 grudnia 2015 r. za popełniony w dniu 2 lipca 2015r. czyn z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności (kara odbyta w części od 3 lipca 2015r. do 7 lipca 2016r.),
   - SR w B. z dnia 20 kwietnia 2017 r. za popełniony w okresie od 7 lipca 2016r. do 3 stycznia 2017r. czyn z art. 242 § 2 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności(kara nieodbyta).
   Wyrokiem z dnia 12 września 2017 r. SR w B. wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.
   Powyższy wyrok zaskarżył prokurator podnosząc brak podstaw do wymierzenia kary łącznej, a to ze względu na przeszkodę ujętą w art. 85 § 3 k.k.
   Proszę ocenić trafność wyroku łącznego z dnia 12 września 2017 r.

3. Jan B. wieczorem 22 lipca 2017 r. wracał z dworca do domu. Przechodził obok leżącego na chodniku Adama A. Adam A. ciężko oddychał, był blady i spocony. Jan B. minął go i poszedł dalej. Po chwili do Adama A. podeszła Agnieszka K. Widząc jego stan rozpięła mu kołnierzyk koszuli, ułożyła na boku, wezwała pogotowie i czekała na przyjazd zespołu ratunkowego. Okazało się, że Adam A. doznał zawału serca a jego stan był już agonalny. Zmarł pomimo akcji reanimacyjnej. Po kilku dniach Agnieszka K. spotkała znanego jej Jana B. i spytała, dlaczego nie zatrzymał się obok Adama A. Ten odparł, że spieszył się do domu. O tym fakcie dowiedziała się żona zmarłego i złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez Jana B. przestępstwa z art. 162 § 1 k.k.
   Proszę przeprowadzić prawnokarną ocenę zachowania Jana B.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 23

1. Jan P. został oskarżony przez oskarżycielkę subsydiarną Krystynę B. o to, że 2 lutego 2017 r. przekroczył uprawnienia jako funkcjonariusz Komendy Miejskiej Policji w O. oddając trzy strzały z broni palnej w kierunku samochodu BMW , co spowodowało u kierowcy tego pojazdu Marcina B. ranę postrzałową w okolicy potylicznej prawej pochodzącą od zrykoszetowanego pocisku, w wyniku czego wymieniony doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości czołowej, obrzęku tkanki mózgowej, niewydolności krążeniowo-oddechowej w przebiegu doznanego urazu mózgu po postrzale z następowym rozmiękaniem mózgu i śmiercią pnia mózgu, skutkujących jego zgonem 3 lutego 2017r., to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z 31 lipca 2017 r., uniewinnił Jana P. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Ustalono, że Jan P. pełnił służbę w patrolu drogowym wraz z Anną P. Kiedy dali sygnał do zatrzymania kierującemu pojazdem Marcinowi B., ten skierował samochód na policjantkę, która zdołała odskoczyć na bok, doznając przy tym skręcenia kostki. Jan P. chcąc zatrzymać oddalający się pojazd, oddał w jego kierunku trzy strzały z broni służbowej, w wyniku czego Marcin B. doznał obrażeń ciała opisanych w akcie oskarżenia.
   Proszę dokonać oceny wyroku w kontekście zasad użycia broni palnej przez policjanta.

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 11 maja 2017 r. Paweł G. został uznany za winnego popełnienia od 21 do 23 grudnia 2014 r. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. oraz art. 12 k.k. Na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 4 § 1 k.k. skazano go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, na mocy art. 71 § k.k. wymierzono 100 stawek dziennych grzywny w wysokości po 1000 złotych stawka, na mocy art. 73 § 1 k.k. oddano go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego , na mocy art. 72 § 2 k.k. nałożono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego banku kwoty 220 000 złotych w terminie do 31 grudnia 2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki. Prokurator wniósł apelację od powyższego wyroku zarzucając wyrokowi obrazę prawa materialnego poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary powyżej roku pozbawienia wolności i wymierzenie kary grzywny na podstawie art. 71 § 1 k.k. a nie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. Z kolei obrońca oskarżonego zarzucił obrazę art. 72 § 2 k.k. poprzez błędne zasądzenie ustawowych odsetek od kwoty 220 000 złotych.
   Proszę ocenić trafność wyroku i zasadność obu apelacji.

3. Małżonkowie Anna i Adam A. zawsze odmawiali modlitwę przed wspólnym posiłkiem. 24 lipca 2017 r. odwiedzili ich znajomi Tadeusz i Jolanta M. z 17 letnim synem Michałem. Kiedy wspólnie zasiedli do kolacji, rodzina A. jak zawsze zaczęła się modlić. Michał M., pierwszy raz widząc taką sytuację, bez słowa telefonem komórkowym nagrywał tę scenę. Po kolacji Adam A. oświadczył, że jego rodzina poczuła się dotknięta zachowaniem Michała M., i w związku z tym rozważą doniesienie o popełnieniu na ich szkodę przestępstwa obrazy uczuć religijnych. Michał M. zaraz po tych słowach skasował nagranie i przeprosił za swoje zachowanie.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Michała M.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 24

1. Jan S. i Janina S. byli zatrudnieni w firmie Mirosława Z. oskarżonego o popełnienie czynu z art. 296 § 1 i 2 k.k. Na rozprawie 12 kwietnia 2017 r. Jan S. – główny księgowy w firmie Mirosława Z. - po pouczeniu go o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań i odebraniu od niego danych personalnych oraz złożeniu przyrzeczenia oświadczył, że nie będzie składał zeznań i od razu opuścił salę rozpraw. Janina S. po pouczeniu jej o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań i odebraniu przyrzeczenia zeznała, że pracowała jako sekretarka i nic nie wie na temat szczegółów działalności firmy Mirosława Z. Na kolejnej rozprawie została przesłuchana siostra Janiny S. i zeznała, że siostra opowiadała jej o fałszowaniu faktur w firmie Mirosława Z. w czym miał uczestniczyć Jan S. - były mąż Janiny S. We wrześniu 2017 r., przed zapadnięciem wyroku w sprawie p-ko Mirosławowi Z. , prokurator skierował akt oskarżenia przeciwko Janowi S. i Janinie S.
   Janowi S. zarzucił, że w dniu 12 kwietnia 2017 r. na rozprawie będąc pouczony o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, zataił prawdę odnośnie istotnych okoliczności związanych z fałszowaniem faktur w firmie Mirosława Z., to jest o czyn z art. 233 §1 k.k. Janina S. została oskarżona o to, że w dniu 12 kwietnia 2017 r. na rozprawie będąc pouczona o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, złożyła zeznania w których zataiła posiadane informacje o fałszowaniu faktur w firmie Mirosława Z., to jest o czyn z art. 233 §1a k.k.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu I instancji.

2. Jacek K. dowiedział się o nieprawidłowościach w pracy jednego z wydziałów Urzędu Miejskiego w C. Zwrócił się do rzecznika prasowego tego urzędu Pawła R. z listą pytań, lecz pomimo ponowienia prośby nie uzyskał od niego żadnej informacji. Wobec tego, opierając się na danych przekazanych mu przez pracowników tegoż urzędu, napisał artykuł prasowy który został opublikowany 22 czerwca 2017r.
   W owym artykule, wbrew prośbie jego informatorów, podał częściowo ich personalia poprzez wskazanie ich prawdziwych imion, inicjałów nazwisk oraz wydziałów w których pracują.
   Proszę przeprowadzić prawnokarną ocenę zachowań Jacka K. i Pawła R., także z uwzględnieniem unormowań prawa prasowego (ustawa z 26 stycznia 1984r.).

3. Wyrokiem z dnia 23 lipca 2017 r. Bogusław N. został skazany na karę 500 złotych grzywny za czyn z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 12 k.k. polegający na tym, że w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2014r. jako główny księgowy w spółce z o.o. N. nie wpłacał w terminie podatku VAT na konto Urzędu Skarbowego w B., przy czym kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 150 000 złotych. Obrońca obwinionego podniósł, że czyn Bogusława N. uległ przedawnieniu a zatem postępowanie powinno zostać umorzone, ewentualnie należy odstąpić od wymierzenia kary ponieważ należny podatek wraz z odsetkami został zapłacony w dniu 21 lipca 2017 r.
   Proszę ocenić trafność wyroku Sądu I instancji.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 25

1. Jan N., Antoni O. i Andrzej Z. w dniu 12 lutego 2017 r. wspólnie spożywali alkohol na terenie ogródków działkowych. Jan N. zasnął znużony alkoholem, a pomiędzy Antonim O. i Andrzejem Z. doszło do kłótni. Andrzej Z. stylem od łopaty bił Antoniego O. po głowie i całym ciele aż ten przestał dawać oznaki życia. Następnie krwią pokrzywdzonego ubrudził śpiącego Jana N., a w domu spalił swe ubranie. Nazajutrz rano policjanci znaleźli zwłoki Antoniego O. oraz zatrzymali nadal nietrzeźwego Jana N. któremu przedstawili zarzut popełnienia czynu z art. 156 § 3 k.k. na co ten stwierdził, że był pijany i nic nie pamięta. Andrzej Z. przesłuchany jako świadek i pouczony o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań oraz prawie do odmowy udzielania odpowiedzi na pytania, jeżeli odpowiedź mogłaby narazić jego lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo zeznał, że nie wie co się działo po tym jak pozostawił nadal pijących Antoniego O. i Jana N., a podczas jego obecności było spokojnie.
   Proszę rozważyć jakich przestępstw dopuścił się Andrzej Z.

2. W dniu 1 grudnia 2016 r. oskarżeni Anna K. i Bogusław K. , prowadzący działalność gospodarczą w zakresie budownictwa w ramach spółki z o.o. BudAn , złożyli w banku PKO BP wniosek o udzielenie kredytu w kwocie 250 000 złotych podając, że przeznaczą go na generalny remont kamienicy w której znajduje się pięć mieszkań przeznaczonych do wynajęcia. Kredyt został im udzielony 8 stycznia 2017 r. Jako zabezpieczenie dokonano wpisu hipoteki w księdze wieczystej nieruchomości.
   Po uzyskaniu kredytu oskarżeni nie przeznaczyli go na cel wskazany we wniosku kredytowym, lecz 200 000 złotych wydali w dniu 1 marca 2017 r. na kupno kolejnego budynku, przy czym jego formalnym nabywcą był brat Anny K. – Piotr N .
   W dniu 21 marca 2017r. spółka BudAn zgłosiła do sądu wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego , a 12 lipca 2017 r. zapadło postanowienie sądu o ogłoszeniu upadłości tej spółki. Tytułem spłaty kredytu spółka BudAn wpłaciła tylko jedną ratę - w lutym 2017 r. 5 000 złotych. Annie K., Bogusławowi K. i Piotrowi N. zarzucono popełnienie w okresie od 1 grudnia 2016 r. do 12 lipca 2017 r. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., art.294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 12 k.k. Anna K. i Bogusław K. przyznali się jedynie do popełnienia czynu z art. 297 § 1 k.k., a Piotr N. nie przyznał się do winy i przedstawił umowę pożyczki kwoty 200 000 złotych od Anny K. i Bogusława K. sporządzoną w dniu 27 lutego 2017 r., od której to pożyczki uiszczono stosowny podatek .
   Proszę ocenić trafność stanowiska prokuratora.

3. W dniu 3 maja 2017 r. w K. 17 letni Paweł B. i Agata C. spożywali piwo siedząc tuż nad rzeką na betonowych schodach nabrzeża rzeki.
   Zarzucono im popełnienie wykroczenia z art. 43 1 ustawy z dnia 26 października 1984r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.
   Na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2017 r. obwinieni nie przyznali się do popełnienia zarzuconego im wykroczenia podnosząc, że nie przebywali na terenie drogi publicznej lecz nad brzegiem rzeki.
   Proszę zaproponować orzeczenie w przedmiotowej sprawie.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 26

1. Prawomocnym wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2015 r. warunkowo umorzono postępowanie karne wobec Jana K. o czyn z art. 177 § 1 k.k. na okres 2 lat. Orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych także na okres 2 lat. W trakcie postępowania karnego prawo jazdy Jana K. nie zostało zatrzymane, a w wyroku nie został on zobowiązany do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu. Jan K. zasięgnął porady u adwokata, który powiedział mu, że może uczestniczyć w zajęciach praktycznych odbywających się w ramach kursu na prawo jazdy, jak i też zdawać egzamin teoretyczny i praktyczny. Po zakończeniu kursu teoretycznego w dniach 18 i 25 stycznia oraz 4, 10, 16, 20 lutego 2017 r. Jan K. jeździł samochodem szkoleniowym pod nadzorem instruktora. 17 maja 2017 r. po jeździe egzaminacyjnej zdał egzamin praktyczny na prawo jazdy. W akcie oskarżenia zarzucono Janowi K. popełnienie 7 przestępstw z art. 244 k.k. popełnionych odpowiednio 18 i 25 stycznia , 4, 10, 16, 20 lutego oraz 17 maja 2017 r. Na rozprawie obrońca wniósł o uniewinnienie Jana K. podnosząc, że nie został on zobowiązany do zwrotu prawa jazdy, a zatem zgodnie z art. 43 §3 k.k. nie obowiązywał go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nadto podkreślił, że pojazd kierował jako kursant pod nadzorem instruktora.
   Proszę zaproponować treść wyroku, odnosząc się i do argumentacji obrońcy.

2. W dniu 1 lipca 2017 r. Anna P. wypłaciła z bankomatu 200 zł. Jarosław Z. wyrwał jej portmonetkę z ręki i zaczął uciekać. Wbiegł na plac targowy. Jeden z handlujących – Jan O., podłożył Jarosławowi Z. nogę i ten upadł na chodnik. Stracił przytomność. Stwierdzono u niego podejrzenie wstrząśnienia mózgu oraz złamanie kości nosa, co spowodowało naruszenie prawidłowych czynności jego organizmu na okres 7 dni. Anna P. złożyła zawiadomienie o popełnieniu na jej szkodę przez Jarosława Z. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. Jarosław Z. po wyjściu ze szpitala gdzie przebywał przez 5 dni , złożył zawiadomienie o popełnieniu na jego szkodę przez Jana O. przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.
   Proszę przeprowadzić karnoprawną ocenę zachowań Jarosława Z. oraz Jana O.

3. Podczas odbywania kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej Romanowi S. wyrokiem SR w B. z dnia 21 grudnia 2015 r. , postanowieniem z dnia 3 lipca 2016r. udzielono skazanemu przepustki na okres 3 dni. Nie powrócił on z niej w terminie, pozostając poza zakładem karnym do dnia 3 stycznia 2017 r.
   Romana S. oskarżono o popełnienie czynu z art. 242 § 2 k.k.
   Obrońca skazanego podkreślił, że w czasie kiedy skazany miał dopuścić się zarzuconego mu czynu faktycznie nie przebywał w zakładzie karnym , a zatem nie odbywał kary pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem SR w B. z dnia 21 grudnia 2015 r.
   Proszę dokonać oceny zarzutu stawianego oskarżonemu.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 27

1. Adamowi O. zarzucono czyn z art. 279 § 1 k.k. Poprosił on znajomą Patrycję S. aby zapewniła mu alibi i potwierdziła, że w dniu włamania cały dzień był u niej w domu. Patrycja S. zgodziła się i 4 lutego 2017 r. w postępowaniu przygotowawczym złożyła odpowiednie zeznania, lecz mimo to oskarżono Adama O. o włamanie.
   Na rozprawie 4 kwietnia 2017 r. stawiła się Patrycja S. Zauważyła przed budynkiem Sądu Adama O. w towarzystwie innej kobiety. Zawiedziona zeznała, że krytycznego dnia nie było u niej oskarżonego który skłonił ją do złożenia fałszywych zeznań w dochodzeniu. Adam O. został skazany za czyn z art. 279 § 1 k.k.
   Następnie Patrycja S. została oskarżona o to, że 4 lutego 2017 r. utrudniła toczące się przeciwko Adamowi O. postępowanie karne w ten sposób, że złożyła nieprawdziwe zeznania w których podała, że w dniu włamania przebywał on u niej w domu, to jest o czyn z art. 239 §1 k.k. Z kolei Adama O. oskarżono o to, że nakłonił Patrycję S. do utrudnienia toczącego się przeciwko niemu postępowania karnego poprzez złożenie nieprawdziwych zeznań co do miejsca jego pobytu w dniu dokonania kradzieży z włamaniem , to jest o czyn z art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 239 §1 k.k.
   Na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2017r. oboje oskarżeni przyznali się do winy.
   Proszę zaproponować treść wyroku Sądu I instancji.

2. Adam A., Bogdan B. i Cezary C. jako ratownicy na plaży strzeżonej 24 lipca 2017 r. kontrolowali kąpielisko. Wywiesili białą flagę. Na zmianę jeden z nich siedział na wieżyczce, jeden chodził po plaży, a jeden odpoczywał. Zwyczajowo Adam A. decydował o podziale pracy. Jedna z osób na plaży zaczęła krzyczeć, że ktoś się topi. Ok. 50 metrów od brzegu Cezary C. dostrzegł skłębioną wodę i bez sprzętu od razu popłynął w tym kierunku. Adam A. pobiegł do namiotu gdzie przechowywali maski i płetwy, a Bogdan B. pozostał na brzegu wypatrując przez lornetkę gdzie mógł przebywać topiący się. Kiedy Cezary C. dopłynął na miejsce nikogo tam nie został. Po ok. 10 minutach dopłynęli do niego na wiosłowej łódce Adam A. i Bogdan B. Adam A. kilka razy zanurkował używając maski i płetw, lecz nikogo nie spostrzegł. Nazajutrz płetwonurkowie odnaleźli ciało utopionego Marka O.
   Adamowi A., Bogdanowi B. i Cezaremu C. zarzucono czyn z art. 162 § 1 k.k.
   Proszę dokonać oceny trafności zarzut przedstawionego podejrzanym.

3. Małżonkowie Anna i Jan B. 15 lipca 2017 r. poszli na targ. Zauważyli 70 letniego Jana S. sprzedającego jeszcze ślepe kocięta. Zwierzęta były stłoczone w małym wiklinowym koszu. Postanowili je kupić aby oszczędzić im cierpienia , a potem spróbować porozdawać wśród znajomych. Kiedy wchodzili do auta zatrzymał ich strażnik miejski i spytał, skąd mają te zwierzęta. Od razu powiedzieli mu gdzie je kupili mówiąc aby szybko poszedł na targ i sprawdził w jakich warunkach są one sprzedawane. Strażnik miejski odebrał od nich dane personalne i oświadczył, że to oni będą ponosili odpowiedzialność karną z ustawy o ochronie zwierząt.
   Zaskoczeni Anna i Jan małżonkowie B. spotkali się z adwokatem, który potwierdził słowa strażnika miejskiego.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Anny i Jana małżonków B. oraz Jana S.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 28

1. Małżonkowie Bogdan i Halina Z. prowadzili gospodarstwo agroturystyczne. Wynajęli pokój dwojgu młodym mężczyznom - Antoniemu M. i Leszkowi A. W nocy z 2 na 3 maja 2017 r. kiedy z wynajętego pokoju zaczęły dochodzić odgłosy awantury i wołanie o pomoc, Bogdan Z. zdecydował się wejść do środka. Zauważył jak Antoni M. oburącz trzyma za szyję Leszka A. i szarpie go. Odepchnął Antoniego M. od Leszka A. Wówczas Antoni M. skierował agresję wobec Bogdana Z. Ten uderzył go pękiem kluczy w głowę, na skutek czego Antoni M. upadł na podłogę uderzając głową o kant szklanego blatu stolika. Na chwilę stracił przytomność, lecz po chwili wstał, uspokoił się i nawet przeprosił za swoje zachowanie. Nazajutrz Antoni M. i Leszek A. opuścili pokój. Po tygodniu Antoni M. odczuwał zawroty głowy i nudności.
   Udzielono mu pomocy, przez 8 dni przebywał w szpitalu na obserwacji i badaniach , po czym został wypisany bez konkretnej diagnozy, poczuł się dobrze.
   Kilka dni później Antoni M. zgłosił w prokuraturze popełnienie na jego szkodę przez Bogdana Z. przestępstwa z art. 157 § 1 k.k.
   Przesłuchany jako świadek Leszek A. zeznał, że do wynajmowano przez nich pokoju wtargnął Bogdan Z., bez powodu uderzył i przewrócił Antoniego M. Bogdan Z. przesłuchany jako świadek opisał faktyczny przebieg zdarzenia, a jego żona Halina Z. powtórzyła relację męża o zajściu.
   Proszę dokonać analizy zdarzenia i rozważyć ewentualną odpowiedzialność karną wszystkich wymienionych osób.

2. Patryk W., ur. 22 lipca 2000 r., od 1 lipca 2017 r. zaczął pracę wakacyjną w sklepie z używaną odzieżą. Poczynając od 10 lipca 2017 r. przez pozostałe 3 tygodnie pracy (w sumie przez 15 dni roboczych) Patryk W. codziennie zabierał z kasy po 50 złotych. Czynił tak aż do końca swej pracy w tym sklepie, tj. do 28 lipca 2017r., zabierając łącznie 750 złotych.
   1 sierpnia 2017 r. właścicielka sklepu skontrolowała stan kasy i zdecydowała się zawiadomić Policję o popełnieniu przez Patryka W. czynu z art. 278 § 1 k.k.
   Proszę dokonać oceny, czy Patryk W. będzie ponosił odpowiedzialność karną i za jaki czyn.

3. Ireneusz P. jest właścicielem domu w górach. Posiada własne ujęcie wody, a ścieki odprowadzał do szamba na swej posesji.
   Ponieważ jest to kłopotliwe, a obok jego posesji zbudowano sieć kanalizacyjną, w dniach 1 – 3 maja 2017 r. razem ze znajomymi Pawłem B. oraz Piotrem C. przyłączył swą sieć kanalizacyjną do sieci przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego, nie zgłaszając tego faktu ani też wcześniej nie starając się zawrzeć odpowiedniej umowy. Od tej pory aż do 1 sierpnia 2017 r., kiedy to po awarii sieci u sąsiada Ireneusza P. ujawniono sporządzone przyłącze, Ireneusz P. wprowadzał ścieki do urządzeń kanalizacyjnych przedsiębiorstwa wodociągowego.
   Proszę dokonać prawnokarnej oceny zachowania Ireneusza P., Pawła B. oraz Piotra C., także z uwzględnieniem prawa wodnego (ustawa z 18 lipca 2001 r.).

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 29

1. Zenowi Z. na podstawie art. 153 § 2 k.k.w. udzielono 3 miesięczną przerwę w odbywaniu kary pozbawienia wolności - do dnia 22 sierpnia 2016 roku. Po upływie okresu przerwy Zenon Z. nie powrócił do zakładu karnego, a w dniu 1 września 2016 r. złożył wniosek o udzielenie mu dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności - tym razem do 22 grudnia 2016 r. Sąd penitencjarny postanowieniem z dnia 1 października 2016 r. udzielił skazanemu dalszej przerwy.
   Zenonowi Z. zarzucono popełnienie czynu z art. 243 § 3 k.k. mającego polegać na tym, że korzystając z udzielonej mu przerwy w karze pozbawienia wolności bez usprawiedliwionej przyczyny nie powrócił w ciągu 3 dni po upływie wyznaczonego mu terminu do zakładu karnego - w okresie od 22 sierpnia do 1 października 2016 r.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu I instancji.

2. W dniu 2 maja 2017 r. oskarżeni Adam A., Bogdan B. i Cezary C. razem z Danutą D. pili piwo w barze . Doszło do zatargu pomiędzy wymienioną trójką mężczyzn a znanym im Pawłem P. Adam A. i Bogdan B. uderzyli pokrzywdzonego pięścią w twarz. W uciekającego Pawła P. Cezary C. rzucił ciężkim kamieniem trafiając go w plecy. Paweł P. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia twarzy, nosa, krwiaka okularowego oka lewego oraz zasinienia lewej łopatki co naruszyło prawidłowe czynności jego organizmu na okres do 7 dni. Kiedy Adam A., Bogdan B. i Cezary C. razem z Danutą D. wracali do domu powiedzieli jej żeby nikomu nie mówiła o tym zdarzeniu bo jeśli to zrobi i ona zostanie pobita. Paweł P. zdecydował się zawiadomić o pobiciu. Zeznawała i Danuta D. opisując ustalony przebieg zajścia.
   Aktem oskarżenia zarzucono wszystkim oskarżonym popełnienie czynu z art. 159 k.k. i art. 245 k.k. Obrońca Adama A. i Bogdana B. wniósł o uniewinnienie podnosząc, że nie używali oni żadnych niebezpiecznych przedmiotów, a Danuta D. złożyła obciążające ich zeznania. Obrońca Cezarego C. również wniósł o uniewinnienie podkreślając, że ten oskarżony nie bił pokrzywdzonego, a uderzenie kamieniem spowodowało jedynie drobne zasinienie.
   Proszę zaproponować wyrok Sądu I instancji i odnieść się do argumentacji obrońców oraz zarzutu aktu oskarżenia.

3. Mieszkający w pobliżu lasu państwowego Ireneusz P. wykopał w nim cztery kilkuletnie buki o wartości 200 złotych i posadził je na swojej posesji. Zauważył to jego sąsiad Paweł S. i spytał się Ireneusza P. skąd ma takie ładne sadzonki, na co ten opisał mu jak je przyniósł z lasu. Paweł S. podziękował mu za wiadomość oświadczając, że też wykopie sobie takie drzewka. Ich rozmowę usłyszał pracownik lasów państwowych który postanowił zgłosić zawiadomienie o popełnieniu przez Ireneusza P. oraz Pawła S. przestępstw z art. 290 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 290 § 1 k.k.
   Proszę dokonać karnoprawnej oceny zachowań Ireneusza P. oraz Pawła S.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 31

1. Jan K. doprowadził do zderzenia kierowanego przez siebie samochodu z pojazdem kierowanym przez Marcina P. Poprosił pokrzywdzonego żeby ten powiedział, iż autem z którym się zderzył kierowała kobieta. Oczekując na przybycie policjantów Jan K. kazał żonie Janinie K. przesiąść się na miejsce kierowcy. Jan K. oraz Marcin P. podali, że samochodem sprawcy wypadku kierowała Janina K., która przyznała się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz do spowodowania zderzenia. Zawartość alkoholu w 1dm3 wydychanego przez Janinę K. powietrzu wynosiła 0.33 mg. W przypadku jej męża ta zawartość wynosiła 0,75 mg. Marcin P. był trzeźwy. Doznane przez Marcina P. i Jana K. obrażenia ciała spowodowały rozstrój ich zdrowia na czas powyżej 7 dni. Janina K. doznała powierzchownych obrażeń.
   Janinie K. został przedstawiony zarzut popełnienia dwóch czynów z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. do czego się przyznała.
   Marcin P. oraz Jan K. pouczeni o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań, a Jan K. nadto o prawie do odmowy zeznań, potwierdzili wyjaśnienia Janiny K.
   Proszę rozważyć czy i jakich przestępstw dopuścili się Jan K., Janina K. i Marcin P.

2. Grzegorz W. zdecydował się nabyć mieszkanie od Marleny C. Ustalili cenę na 1 000 000 złotych, lecz aby obniżyć koszty nabycia Grzegorz W. i Marlena C. uzgodnili, że w akcie notarialnym wskażą niższą kwotę – 700 000 złotych. 12 maja 2017 r. sporządzono u notariusza stosowny akt notarialny. Tego samego dnia Grzegorz W. przelewem wpłacił na rachunek bankowy Marleny C. kwotę 700 000 złotych , a następnie gotówką przekazał jej dalszą kwotę 300 000 złotych. Notariusz pobrał od Grzegorza W. stosowny podatek od czynności cywilnoprawnej w wysokości 2% ujawnionej kwoty transakcji tj. 14 000 złotych. W wyniku przeprowadzonej kontroli Urząd Skarbowy stwierdził , że rynkowa cena nabytego przez Grzegorza W. mieszkania wynosiła 1 200 000 złotych.
   Proszę rozważyć, czy Grzegorz W. oraz Marlena C. ponosić będą odpowiedzialność karną za opisane zachowania.

3. Paweł W. 24 lipca 2017 r. nocą przechodził przez plac w centrum miasta. Podeszła do niego Magdalena Z. i zaproponowała mu seks za pieniądze. Paweł W. bez słowa próbował ją ominąć, lecz ona chwyciła go za rękaw koszuli i ponowiła swą propozycję. Paweł W. odparł, że nie jest zainteresowany, jednak Magdalena Z. nalegała mówiąc, że nie będzie żałował. Kiedy Paweł W. zdecydowanie ruszył dalej, Magdalena Z. głośno wulgarnymi słowami skomentowała jego postawę. Przechodzący obok strażnicy miejscy podeszli do Magdaleny Z. oświadczając, że będzie odpowiadać karnie za swoje zachowanie.
   Proszę dokonać karnoprawnej oceny zachowania Magdaleny Z.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 32

1. Jan R. wspólnie i w porozumieniu z kolegami Pawłem O. i Piotrem S. dokonali rozboju z użyciem noża na 77 letniej pokrzywdzonej Marii P. Policjanci zatrzymali wszystkich trzech sprawców. Ponieważ pokrzywdzona pewnie wskazała jedynie na Jana R. tylko jemu postawiano zarzut popełnienia czynu z art. 280 § 2 k.k. Jan R. nie przyznał się. Przesłuchujący go policjant powiedział mu, że jeśli powie prawdę i wskaże pozostałych sprawców, to nie będzie tymczasowo aresztowany.
   Jan R. zdecydował się przyznać do winy. Wyjaśnił jednak, że rozboju dokonał nie z Pawłem O. i Piotrem S. lecz z dwoma innymi osobami – Melchiorem i Baltazarem K. Pokrzywdzona wykluczyła aby to oni mogli być sprawcami rozboju. Jan R. został tymczasowo aresztowany, zaś prokurator skierował wobec niego akt oskarżenia o dwa przestępstwa - z art. 280 § 2 k.k. oraz z art. 234 k.k.
   Proszę zaproponować treść wyroku w sprawie przeciwko Janowi R.

2. W nocy z 4/5 maja 2017 r. do domu małżonków Wincentego i Janiny Sz. przez niedomknięte drzwi na taras weszli Andrzej A., Bogdan B. i Czesław C. Wincenty Sz. akurat przebywał w toalecie, w której przechowywał od lata 1987 r. posiadany bez pozwolenia stary pistolet TT wraz z 6 nabojami. Andrzej A. i Bogdan B. skrępowali Janinę Sz., a Czesław C. zaczął ją bić pięścią po twarzy żądając wydania pieniędzy.
   Wincenty Sz. słysząc co się dzieje ruszył na pomoc żonie grożąc napastnikom, że jeżeli jej nie puszczą, to użyje broni. W jego kierunku skierował się Andrzej A.
   Bogdan B. wraz z Czesławem C. nadal trzymali Janinę Sz. Wincenty Sz. nie mierząc dokładnie oddał strzał, pocisk trafił Andrzeja A. w klatkę piersiową. Bogdan B. i Czesław C. uciekli z miejsca zdarzenia. Andrzej A. po chwili przestał oddychać.
   Do domu małżonków Sz. zapukał ich sąsiad Szymon S. Małżonkowie Sz. powiedzieli mu co się stało, prosząc aby nie zawiadamiał nikogo o zdarzeniu, bo broń posiadana była nielegalnie a napastnikowi już nie można pomóc. Szymon S. razem z Wincentym i Janiną Sz. wyniósł w dywanie ciało Andrzeja A. i razem z nimi zakopał je w pobliskim lesie. Po kilku dniach Wincenty Sz. dręczony wyrzutami sumienia zgłosił się na Policję i opowiedział o zdarzeniu.
   Proszę dokonać oceny prawnokarnej zachowania Wincentego Sz., Janiny Sz. oraz Szymona S. a także Bogdana B. i Czesława C.

3. Kazimierz W. pracował jako specjalista ds. bezpieczeństwa pracy. Do jego obowiązków należało m.in. kontrolowanie stanowisk pracy osób pracujących przy obsłudze tokarek. Kazimierz W. osobiście nie kontrolował stanu tych maszyn, zadowalając się informacją kierownika odpowiedniego działu, że maszyny są sprawne. W dniu 15 maja 2017 r. doszło do wypadku spowodowanego urwaniem części tokarki, do czego nie mogłoby dojść, gdyby w odpowiednim terminie dokonano koniecznego przeglądu. Na skutek zdarzenia jeden z pracowników utracił dwa palce prawej dłoni co sprawiło, że nie może dalej wykonywać zawodu tokarza. Prokurator zarzucił Kazimierzowi W. popełnienie czynu z art. 220 § 1 k.k.
   Kazimierz W. nie przyznał się do popełnienia tego czynu podkreślając, że nie jest fachowcem od obsługi tokarek i musiał polegać na informacjach uzyskiwanych od specjalisty.
   Proszę ocenić zasadność zarzutu odnosząc się i do wyjaśnień podejrzanego.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW NR 33

1. Jan D. pracował jak dziennikarz w lokalnej gazecie razem ze swoim kolegą Zbigniewem A. Dowiedział się o zdarzeniu w internacie miejscowej szkoły dotyczącym podejrzenia popełnienia czynu z art.191a k.k. przez wychowawcę na szkodę uczennicy. Pomimo braku zgody prokuratora w zaufaniu udostępniono mu akta postępowania przygotowawczego. Jan D. zapoznając się z nimi odkrył on, że podejrzanym jest mąż redaktor miejscowej rozgłośni radiowej. Opowiedział o tym Zbigniewowi A., który opublikował na ten temat artykuł.
   Prokurator skierował akt oskarżenia przeciwko Janowi D. oraz Zbigniewowi A. zarzucając im popełnienie czynu z art. 241 § 1 k.k.
   Proszę dokonać oceny trafności zarzutu akt oskarżenia.

2. W nocy z 4/5 stycznia 2017 r. Wincenty Sz., posiadający bez zezwolenia strzelbę myśliwską, razem z żoną Janiną Sz. oraz znajomym Janem Z. udał się do pobliskiego lasu na polowanie. Przypadkowo śmiertelnie postrzelił Antoniego F. zajmującego się fotografowaniem dzikich zwierząt. Wincenty Sz. wraz z żoną i znajomym przykryli ciało ofiary gałęziami i nikogo nie zawiadamiając o tym co się stało wrócili do domu.
   Wincenty Sz. został oskarżony o czyn z art. 148 § 1 k.k. oraz z art. 262 § 2 k.k., Janinie Sz. i Janowi Z. zarzucono popełnienie dwóch występków, a to z art. 240 §1 k.k. oraz z art. 239 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 1 sierpnia 2017r. uznano Wincentego Sz. za winnego czynu z art. 156 § 3 k.k. i wymierzono mu karę 10 lat pozbawienia wolności. Janinie Sz. i Janowi Z. za czyn z art. 240 § 1 k.k. wymierzono kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn z art. 239 § 1 k.k. kary po 1 rok pozbawienia wolności – kary łączne po 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności.
   Proszę ocenić trafność wyroku Sądu I instancji.

3. Podczas przeszukania mieszkania zajmowanego przez 19 letniego Arkadiusza U. znaleziono 0,09 g marihuany w szklanej lufce, a nadto ściana jednego z pokoi była wytapetowana wydrukowanymi dwustronnie na atramentowej drukarce banknotami o nominale 100 złotych. Takich banknotów przylepionych do ściany ujawniono dokładnie 250.
   Arkadiusza U. oskarżono o popełnienie zbrodni z art. 310 § 1 i 2 k.k. oraz występku z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.
   Obrońca oskarżonego w odpowiedzi na akt oskarżenia wniósł o uniewinnienie oskarżonego podnosząc, że szklana lufka nie należała do oskarżonego, banknoty były wydrukowane wielce nieudolnie i zniszczone podczas przyklejania do ściany, a przede wszystkim nie miały być przeznaczone do puszczenia w obieg, lecz były jedynie żartobliwym elementem dekoracji mieszkania.
   Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu I instancji.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 34

1. Anatol Z. spożywał alkohol wspólnie z Romanem W. Wypili razem 1 litr wódki czystej, po czym usnęli. Po godzinie Anatol Z. obudził się i powiedział, że musi jechać do domu samochodem, którym przybył na spotkanie, ale gdzieś mu się zgubiły kluczyki. Roman W. dostrzegł, że kluczyki leżą za łóżkiem i przez chwilę zastanawiał się, czy stan Anatola Z. pozwala mu na jazdę samochodem. Ze względu jednak na fakt, że Anatol Z. nie robił wrażenia pijanego stwierdził, że nie powinno być z tym problemu. Wziął kluczyki z miejsca gdzie leżały, dał je Anatolowi mówiąc, że bardzo dobrze, że się obudził, gdyż dzięki temu nie spóźni się na spotkanie, a nadto wskazał mu którędy najszybciej dojechać do miejsca tego spotkania. Anatol Z. uruchomił pojazd i przejechał nim ok. 500 m dojeżdżając do najbliższego skrzyżowania. Tam nie zauważył, że drogą z pierwszeństwem przejazdu poruszał się inny samochód marki Trabant i wjechał na skrzyżowanie uderzając w ten samochód. Anatolowi Z. nic się nie stało, natomiast kierujący pojazdem Trabant doznał obrażeń, na skutek których poniósł śmierć, zaś pasażerka Danuta W. doznała obrażeń kręgosłupa powodujących rozstrój zdrowia na czas powyżej 7 dni. Danuta W. była w czasie wypadku w ciąży i z powodu obrażeń doznanych w wypadku poroniła.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Anatola Z. oraz Romana W.

2. Jarosław G. potrzebował pieniędzy, gdyż od dłuższego czasu pozostawał bez pracy. Posiadał majątek w postaci działki rekreacyjnej położonej nad morzem, jednak wszelkie próby jej sprzedaży były bezskuteczne – przez okres ok. roku, do maja 2016 r. nie znalazł się żaden chętny nabywca. Jarosław G. wpadł na pomysł, żeby uzyskać kredyt, jednak pracownik banku „Pieniądze i Ty" S.A. udzielił mu informacji, że bank ten nie jest zainteresowany tego rodzaju zabezpieczeniem, jak wspomniana działka. Poza tym, zdolność kredytową posiadają osoby zatrudnione na czas nieokreślony. Wówczas Jarosław G. zwrócił się do Karola Z., u którego kiedyś pracował, żeby ten wystawił mu zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w celu uzyskania kredytu. Karol powiedział mu, że wprawdzie aktualnie w jego firmie nie ma pracowników, ale jest to okres przejściowy a z wystawieniem tego zaświadczenia nie będzie problemu. Następnie w dniu 9 września 2016 r. Karol Z. wystawił Jarosławowi G. zaświadczenie, zgodnie z którym Jarosław G. był zatrudniony w jego firmie od stycznia 2016 r. i uzyskiwał średnie miesięczne wynagrodzenie w wysokości 3 tys. zł. Jarosław G. złożył wniosek o udzielenie kredytu w banku „Pieniądze i Ty" S.A. oraz przedłożył zaświadczenie wystawione przez Karola Z. Na tej podstawie kredyt w wysokości 80 tys. zł został udzielony. W grudniu 2016 r. Jarosław G. sprzedał działkę za kwotę 150 tys. zł. Nie spłacił jednak kredytu od razu uznając, że mu się to nie opłaca tylko nadal spłacał raty. Nieustalona osoba zawiadomiła jednak o szczegółach sprawy organy ścigania, które wszczęły postępowanie karne.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Jarosława G. i Karola Z.

3. Zofia K. w dniu 22 lipca 2016 r. spożywała alkohol wraz z koleżanką Celiną G. Miało to miejsce w godzinach wieczornych na ławce, na Małym Rynku w Krakowie. Po spożyciu kilku piw Zofia powiedziała, żeby zaproponowała 3 mężczyznom odbycie stosunków seksualnych, twierdząc, że na pewno tego nie zrobi. Kobiety założyły się o 500 zł, po czym Celinie udało się to zrobić. Zajęło jej to jednak dwie godziny, gdyż akurat w okolicy było niewielu mężczyzn. Jeden z nich chciał wyegzekwować obietnicę ale Celina powiedziała, że naprawdę nie miała takiego zamiaru i był to tylko zakład.
   Oceń zachowania Zofii K. i Celiny G. przez pryzmat odpowiednich przepisów prawa.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 36

1. Bronisław J. zaproponował Jeremiemu Z., Wojciechowi K. oraz Jackowi T. dokonanie porwania dla okupu Andrzeja W. Rola Jacka T. miała się sprowadzać do tego, że jako kierowca samochodu podjedzie do miejsca pracy Andrzeja W., gdzie ten zostanie siłą wciągnięty do samochodu. Bronisław J. uzgodnił z Jeremim Z., że Andrzej W. będzie przewieziony do miejscowości Górna Wola, gdzie będzie przetrzymywany w jednym z domków w ogródkach działkowych; do czasu uzyskania okupu będzie tam pilnowany przez Jeremiego Z. Bronisław i Jeremi ustalili, że zażądają okupu w kwocie 500 tys. zł, a kiedy rodzina zapłaci, wypuszczą Andrzeja W. W celu realizacji planu Bronisław J. kupił dla wszystkich kominiarki oraz broń palną w postaci pistoletu, a także wspólnie z Jeremim i Wojciechem kilka razy przejeżdżali po trasie, po której mieli jechać z porwanym do miejsca przetrzymywania. Raz, gdy miało już dojść do porwania i wszyscy sprawcy byli przygotowani do działania okazało się, że Andrzeja W. nie ma w pracy, gdyż przebywa na urlopie. Po miesiącu Bronisław J. powiedział Wojciechowi K., że nie będzie porwania, gdyż nie ma zaufania do Jeremiego Z., gdyż ten „sprzedał" kilku jego znajomych policji i jest „niepewny". Wojciech K. przyjął to do wiadomości. Dwa tygodnie później, na skutek zawiadomienia nieustalonej osoby, policja zatrzymała Bronisława J., Jeremiego Z., Wojciecha K. oraz Jacka T. w związku z planowanym porwaniem Andrzeja W., a także zabezpieczyła kominiarki i broń palną.
   Dokonaj prawnokarnej oceny zachowania Bronisława J., Jeremiego Z., Wojciecha K. oraz Jacka T.

2. Roman P. w okresie od stycznia 2012 r. do czerwca 2015 r. prowadził agencję towarzyską, w której zatrudniał pięć kobiet, świadczących różnorakie usługi seksualne mężczyznom odwiedzającym agencję. Roman P. pobierał od kobiet całą kwotę za każdą usługę, po czym wypłacał im ryczałtowo 50 zł, resztę zatrzymując dla siebie. Z zatrzymanej kwoty płacił czynsz za wynajmowany na siedzibę agencji dom, w kwocie 3 tys. zł swojemu koledze Jarosławowi P. Jarosław wiedział, jaki „interes" prowadzi Roman P. i był zadowolony, że nie ma problemu w poszukiwaniem innego wynajmującego. Poza tym Roman P. płacił stałą miesięczną kwotę Łukaszowi Z. – zaufanemu taksówkarzowi, który przywoził mężczyzn do agencji, gdy sygnalizowali mu chęć skorzystania z usług seksualnych. Roman P. w lipcu 2015 r. poznał Grzegorza C., który prowadził podobną agencję w Hamburgu i po obejrzeniu kobiet stwierdził, że byłby nimi zainteresowany. Po dokonanych uzgodnieniach Grzegorz zapłacił za każdą z nich Romanowi po 1 000 euro i wywiózł je do Hamburga, informując kobiety, że będą pracować jako kelnerki. To im odpowiadało, gdyż wszystkie mówiły Grzegorzowi, że chcą wreszcie normalnie pracować, a nie świadczyć usługi seksualne.
   Dokonaj prawnokarnej oceny zachowania Romana P. i Grzegorza C., a także wskaż, jakie grożą im środki prawne określone w ustawie karnej.

3. Bronisław B. został zatrzymany w Koninie do kontroli drogowej. Okazało się, że nie posiada dowodu rejestracyjnego prowadzonego samochodu, ani prawa jazdy. W samochodzie, którym jechał Bronisław znaleziono 1 000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy. Bronisław B. powiedział funkcjonariuszom, że papierosy nabył trzy dni wcześniej od Wasyla K. na ternie Białorusi i udało mu się je wwieźć na teren Polski. Nie zgłaszał tego faktu organowi celnemu, gdyż mniej by zarobił.
   Dokonaj prawnokarnej oceny zachowania Bronisława B.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 37

1. Roman W., Cezary F. i Dionizy H. idąc wieczorem ulicą zauważyli siedzącego na ławce pijanego mężczyznę. Wówczas Cezary F. powiedział Romanowi, żeby ten „dołożył" temu mężczyźnie. Dionizy H. zaoponował, mówiąc, że przecież nie ma żadnego powodu. Roman W. początkowo się wahał, jednak w końcu stwierdził, że czemu nie i najpierw kopnął mężczyznę, a następnie przez kilka minut zadawał mu ciosy pięściami w głowę, a także uderzał głową o krawężnik. Przez cały ten czas Cezary biegał dookoła i krzyczał „dobrze", „jeszcze raz", „przywal mu", klaszcząc w ręce. Dionizy H. stał obok i przyglądał się, a gdy Roman W. zakończył, stwierdził, że było nieźle i powiedział, że może by mu jeszcze zadał kilka ciosów. Roman W. stwierdził, że innym razem, po czym wszyscy odeszli z miejsca zdarzenia. Na skutek doznanych obrażeń mężczyzna zmarł tydzień później.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Romana W., Cezarego F. i Dionizego H.

2. Wiesław K. był stróżem na parkingu. Jeden z kierowców – Jerzy B. zastawiał swoim samochodem inny, w związku z czym zostawiał Wiesławowi kluczyki, żeby ten w razie potrzeby odjechał jego samochodem, umożliwiając wyjazd samochodowi zastawianemu. Wiesław korzystając z okazji posiadania kluczyka zabrał z samochodu laptop o wartości 3 tys. zł. W toku prowadzonego postępowania na podstawie monitoringu ustalono, że Jacek F. w czasie poprzedzającym zabór znajdował się z inną osobą w ciasnym przejściu pomiędzy swoim autem, a autem z którego skradziono laptop, osoba ta zasłaniała drzwi do samochodu, a sam Jacek F. wykonywał jakieś dziwne ruchy. Wiesław K. zeznał w tym postępowaniu, że widział z miejsca o lepszej widoczności, że wówczas Jacek F. otworzył drzwi samochodu Jerzego i zabrał stamtąd jakąś teczkę, zaś często było tak, że Jerzy B. zapominał zamknąć samochodu. Na podstawie tych dowodów Jacek F. został skazany. Po pięciu latach od uprawomocnienia się wyroku skazującego Jacka F. Wiesław K. napisał do prokuratora list, w którym wskazał, że jego zeznania były nieprawdziwe.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Wiesława K.

3. Jan K. był prezesem zarządu spółki z o.o. Kup i Sprzedaj. Od 20 maja 2014 r. do 20 listopada 2015 r. Spółka ta zawierała umowy zlecenia z różnymi podmiotami, jak również zatrudniała kilkudziesięciu pracowników. We wskazanym okresie, choć należności z tytułu wynagrodzeń były wypłacane osobom uprawnionym w kwotach netto, nie dokonano wpłat zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Łączna wysokość nieuiszczonych należności publicznoprawnych wynosiła 900 tys. zł. Jan K. w postępowaniu, które było wobec niego prowadzone bronił się tym, że sytuacja spółki była fatalna i jedynie dokonywanie wypłat należności zapewniało płynność finansową i istnienie spółki na rynku. Poza tym on w ogóle nie ponosi odpowiedzialności karnej za działania lub zaniechania samej spółki.
   Oceń zachowanie Jana K. i jego linię obrony przez pryzmat odpowiednich przepisów prawa.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 38

1. Jolanta C. wraz z Beatą G. udały się do jednego ze sklepów odzieżowych z zamiarem zaboru interesujących je ubrań, na których zakup nie było ich stać. Jolanta C. zauważyła, że jedna z sukienek o wartości 300 zł nie posiada zabezpieczenia, w związku z czym schowała ją do torby. Spodobał jej się także wiszący obok żakiet, który kosztował 550 zł ale ten z kolei miał zabezpieczenie. W tej sytuacji usunęła je i wyszła ze sklepu. Zaraz za drzwiami została jednak zatrzymana przez pracowników ochrony, którzy zauważyli, że chowa ubrania do torby. Jolanta C. tłumaczyła się, że chciała je obejrzeć przy dziennym świetle i nawet z nich nie skorzystała, w związku z tym nie popełniła żadnego wykroczenia. W tym czasie Beata G. zauważyła suknię, której nie miała jak niepostrzeżenie wynieść. Chciała skonsultować z Jolantą sposób jej zaboru, ale Jolanty już nie było. Schowała się więc wśród ubrań, a następnie w nocy, wybiła szybę w sklepie i zabierając suknię udała się do domu.
   Oceń zachowanie Jolanty C. i Beaty G. przy wykorzystaniu odpowiednich przepisów prawa.

2. Jan K. był skazany prawomocnym wyrokiem na karę 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k., którą odbył w całości i został zwolniony w dniu 3 marca 2012 r. Następnie został też skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na trzyletni okres próby, który upływał w dniu 3 września 2016 r. W tym okresie dopuścił się kolejnego przestępstwa, tym razem z art. 204 § 1 k.k., za które został skazany na karę roku pozbawienia wolności, a wyrok skazujący w tej sprawie uprawomocnił się w dniu 2 maja 2016 r. Wprawdzie właściwy sąd zarządził wykonanie kary za czyn z art. 286 § 1 k.k. i osadził Jana K., jednak wniósł on zażalenie, które zostało rozpoznane dopiero w dniu 20 maja 2017 r. Jan K. podnosił na posiedzeniu sądu odwoławczego, że nie ma już podstaw do zarządzenia kary, gdyż doszło do zatarcia skazania, a także w ogóle nie było podstawy do zarządzenia wykonania kary, gdyż nie sposób uznać, że popełnienie zupełnie innego przestępstwa jest rażącym naruszeniem prawa.
   Oceń prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia o zarządzeniu wykonania kary i ustosunkuj się do stanowiska Jana K.

3. W czasie kontroli działalności gospodarczej prowadzonej przez Jadwigę Z. w postaci sklepu ze zdrową żywnością, jaka miała miejsce w kwietniu 2017 r. pracownicy urzędu skarbowego stwierdzili, że Jadwiga Z. nie prowadzi księgi przychodów i rozchodów. Jadwiga Z. wyjaśniła, że w całości rozliczana jest przez doradcę podatkowego, który na podstawie wiążącej ich umowy ma sporządzać deklaracje podatkowe i w związku z tym ona nie ponosi żadnej odpowiedzialności. Pracownicy zabezpieczyli w czasie kontroli dokumenty, z których wynikało, jakie towary w miesiącach styczeń-kwiecień Jadwiga Z. zakupiła w hurtowniach, przy czym towarów tych w sklepie nie było. Prowadząc z kolei kontrolę u doradcy podatkowego Jana W. stwierdzili, że sporządzane przez niego deklaracje podatkowe obejmują znacznie niższe kwoty, aniżeli te które wynikałyby z założenia o sprzedaży towarów, co do których znaleźli wskazane wyżej dowody zakupu. W związku z tym doradcy został postawiony zarzut z art. 56 § 1 k.k.s. zaś co do Jadwigi Z. stwierdzono brak podstaw do pociągnięcia do odpowiedzialności.
   Oceń zachowania Jadwigi Z. i Jana W. przy wykorzystaniu odpowiednich przepisów prawa.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 40

1. Jacek G. w gminie L. pełnił obowiązki osoby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo i higienę pracy, zaś do obowiązków Jerzego C. należało wykonywanie wszelkich czynności związanych z utrzymaniem urządzeń technicznych w stanie zapewniającym ich sprawne działanie. Jerzy C. był przeszkolony z zakresu bezpieczeństwa co do używania wszelkich znajdujących się na stanie gminy narzędzi. Gdy doszło do awarii w jednej ze studzienek, w której znajdowały się kable, zobowiązany do jej usunięcia był Jerzy C., który musiał zespawać dwa metalowe fragmenty konstrukcji znajdujące się na głębokości 4 m. Czynność ta mogła być wykonana jedynie w obecności drugiej osoby, która asekurowała spawającego, na wypadek zasłabnięcia wynikającego ze zbyt małej ilości tlenu, o czym widział Jerzy C. Znajdująca się na stanie narzędzi spawarka była uszkodzona, który to fakt znany był Jerzemu C., zgłaszającemu tę okoliczność kilkakrotnie Jackowi G. Uszkodzenie to powodowało większe niż zwykle zużycie tlenu przy spawaniu, o czym wiedział Jerzy G. Jacek G. pomimo posiadania informacji o uszkodzeniu spawarki nie oddał jej do naprawy, o czym wiedział Jerzy C. Jerzy C. uznał jednak, że spawarka działa, tyle że nie najlepiej i postanowił naprawić uszkodzenie w studzience. Udał się do niej jednak sam, gdyż w czasie, gdy zamierzał wykonać tę czynność nie było nikogo, kto mógłby mu asystować. W czasie spawania ilość tlenu spadła na tyle, że Jerzy C. zasłabł, a następnie udusił się.
   Dokonaj prawnokarnej oceny zachowania Jacka G.

2. Jan G. był skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 15 września 2015 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 10 zł za czyn popełniony w dniu 20 maja 2013 r. Kary tej nie zaczął odbywać. Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2016 r. został natomiast skazany za czyn popełniony 28 października 2015 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz roku ograniczenia wolności. Tych kar również nie odbywał. Nadto, wyrokiem z dnia 17 lipca 2016 r. został skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności i 10 000 zł grzywny, przy czym w dniu 20 czerwca 2017 r. został warunkowo przedterminowo zwolniony, z okresem próby wyznaczonym do 20 czerwca 2019 r. Dzień po warunkowym zwolnieniu dopuścił się kolejnego przestępstwa, za które w dniu 31 sierpnia 2017 r. został skazany na rok pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 30 zł. W związku z osadzeniem złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego.
   Przedstaw rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku Jana G.

3. Roman C. był właścicielem samochodu dostawczego marki Żuk, który służył mu do świadczenia usług transportowych znajomym osobom. Z ostatniego transportu pozostała mu w samochodzie dwustulitrowa beczka ze zużytym olejem samochodowym, która nie była prawidłowo zabezpieczona i wypadła z samochodu w czasie jazdy. Następnie rozbiła się i olej wylał się na jezdnię. Roman C. widział co się stało, ale stwierdził, że musi jechać dalej, gdyż był umówiony na transport drzewa. Podjechał w umówione miejsce, gdzie znajomy Janusz Z. powiedział, żeby jechał dalej do lasu stanowiącego własność Grzegorza L., gdzie znajdowała się pryzma gałęzi i krzewów. Roman wiedział, że gałęzie te Janusz Z. zabrał bez wiedzy Grzegorza, ale z uwagi na chęć zarobienia pieniędzy za transport nie odrzucił propozycji. Dostał za to 50 zł, podczas gdy Janusz Z. sprzedał gałęzie i krzewy za 500 zł
   Dokonaj oceny prawnej zachowań Romana C. oraz Janusza Z.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 41

1. Dariusz Z. zaprosił kilka osób do pijalni piwa z okazji swoich urodzin. Po kilku godzinach biesiadowania właściciel pijalni Roman W. zażądał choć częściowej zapłaty i okazało się, że Dariusz Z. nie ma takiej kwoty, na jaką aktualnie opiewał rachunek. Zapłacił więc część, a następnie dał Romanowi W. „w zastaw" swój paszport, który akurat miał przy sobie, zapewniając go, że najpóźniej pojutrze przyniesie brakującą kwotę. Roman W. miał znajomych zajmujących się podrabianiem dokumentów i wiedział, że może zrobić na paszporcie dobry interes, w związku z czym przyjął dokument od Dariusza Z. Następnego dnia sprzedał go koledze za 5 tys. zł, potem powiedział Dariuszowi, że dokument w nieustalonych okolicznościach zaginął. Wówczas Dariusz Z. powiedział, że nie odda pieniędzy Romanowi, gdyż ten miał mu przecież oddać paszport. Wtedy Roman W. złożył zawiadomienie o przestępstwie kradzieży paszportu, jak również o przywłaszczeniu pieniędzy przez Dariusza Z., który jawnie mówił, że ich nie odda.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Dariusza Z. i Romana W.

2. Ryszard G. od dłuższego czasu wielokrotnie kłócił się ze swoim kolegą z pracy – Jerzym C. Z uwagi na długotrwałość konfliktu obaj uzgodnili, że czas położyć kres tej niezdrowej sytuacji. Uzgodnili, że odbędą pojedynek na pięści i w tym celu udali się w ustronne miejsce i rozpoczęli walkę. Okazało się, że nieporównanie silniejszy jest Jerzy C., który zasypał Ryszarda G. gradem bolesnych ciosów w głowę. W tej sytuacji Ryszard G. wycofując się powoli, będąc już nieco oszołomiony, bał się, że sytuacja wymknęła się spod kontroli; dostrzegł leżący nieopodal metalowy pręt. Gdy po jednym z kolejnych ciosów przewrócił się, chwycił pręt i uderzył nim silnie w okolice szyi Jerzego C. W wyniku tego uderzenia doszło do uszkodzenia kręgosłupa Jerzego C., skutkiem czego doznał trwałego paraliżu, który uniemożliwiał mu poruszanie się, stanowiąc zarazem ciężki uszczerbek na zdrowiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. W prowadzonym procesie Ryszard G. powołał się na działanie w obronie koniecznej i wnosił o uniewinnienie.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Ryszarda G. i Jerzego C.

3. Na skutek anonimowej informacji policja dokonała przeszukania zabudowań na działce Leonida F. W czasie przeszukania okazało się, że w oborze razem z krowami należącymi do Leonida znajduje się łoś, przykuty łańcuchem do ściany. Poza tym, w czasie przeszukania z domu Leonida F. wybiegły dwa psy, jeden rasy rottweiler, a drugi chart. Na pytanie funkcjonariuszy co to za psy Leonid odpowiedział, że służą mu do pilnowania posesji. Gdy funkcjonariusze weszli do mieszkania, sprawdzając, czy są tam inne psy okazało się, że pod stołem przykryte szmatą leżały wnyki służące do chwytania zwierzyny. Leonid stwierdził, że są to pamiątki po jego dziadku, który był myśliwym i używał tych przedmiotów w czasie polowań.
   Oceń zachowania Leonida F. i wskaż czy i ewentualnie jakie środki prawne mogą być w stosunku do niego zastosowane.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 42

1. Joanna G. pozostawała w związku małżeńskim z Witem G. W czasie tego związku zaszła w ciążę. Pomo, iż oboje nie byli zadowoleniu z tego faktu zdecydowali, że Joanna G. dziecko urodzi. Poród odbywał się on w stodole, na terenie gospodarstwa Joanny i Wita G, doszło do niego nagle przed planowanym terminem. Joanna G. nie miała możliwości ani dostania się do szpitala, ani też sprowadzenia pogotowia. Poród był skomplikowany i trwał 7 godzin. Sytuacja, w jakiej znalazła się Joanna G., wynikająca po części z pierwotnej niechęci do posiadania dziecka, w znacznej zaś mierze z okoliczności porodu – jego miejsca, bólu i braku jakichkolwiek środków farmaceutycznych, spowodowała, że zaraz po urodzeniu dziecka zaczęła je dusić. Wówczas w stodole pojawił się Wit G., który widząc co się dzieje, wziął leżący na ziemi sznurek, zawiązał na szyi dziecka i zacisnął. W wyniku działań obojga małżonków dziecko zmarło.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Joanny G. i Wita G.

2. Jacek R. wszedł na drzewo rosnące tuż obok bloku, gdzie zamieszkiwała Joanna F., żeby zrobić jej zdjęcie. Wszedł na wysokość pierwszego piętra, skąd był już tylko krok od balkonu i oczekiwał tam z aparatem na dogodny moment. Jednocześnie w jednym z mieszkań w bloku naprzeciwko przebywał Jan C. i Bolesław G. Jan C. wyszedł na balkon zapalić papierosa i zauważył siedzącego na drzewie Jacka R. Pozostając w przekonaniu, że Jacek R. zamierza dokonać kradzieży z włamaniem do jednego z mieszkań, Jan C. wraz z Bolesławem G. szybko wybiegli na zewnątrz i ruszyli w stronę drzewa, chcąc dokonać jego zatrzymania, a następnie zawiadomić policję. Jacek R. zorientował się, że sytuacja staje się dla niego niebezpieczna, zeskoczył z drzewa i zaczął uciekać. W związku z tym, że dotarł do miejsca, skąd nie było już wyjścia, schował się w krzakach. Jan C. i Bolesław G. dobiegli do tego miejsca i krzycząc, żeby wychodził, bo i tak go zatrzymają, powoli zbliżali się do krzaków. Wówczas Jacek R. wyskoczył stamtąd i wymachując aparatem fotograficznym uderzył w twarz Jana C. i uciekł. W wyniku uderzenia Jan C. doznał wyłamania zęba, które to obrażenie naruszyło czynności narządu ciała na czas powyżej siedmiu dni.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Jacka R. oraz Jana C. i Bolesława G.

3. Roman W. i Justyna C. spędzali wakacje w G. Justyna właśnie obchodziła urodziny, a Roman W. nie miał pieniędzy na żaden prezent. W tej sytuacji poszedł do znajdującego nie nieopodal ogrodu na terenie ogródków działkowych i z zerwanych tam kwiatów zrobił bukiet i dał Justynie. Następnie zaprosił ją na kolację do ekskluzywnej restauracji. Zamówili tam po kilka dań i dwa wina. Ze wstępnych obliczeń wynikało, że rachunek wyniesie ok. 800 zł. Gdy podszedł kelner Roman W. zamówił dla siebie kawę, a dla Justyny herbatę. W czasie oczekiwania na tę część zamówienia obje uciekli z restauracji. Żeby zmylić ewentualny pościg zatrzymali taksówkę, zaś taksówkarzowi Roman W. polecił jechać do wyznaczonego miejsca naokoło, co zwiększyło wysokość rachunku. Po dojechaniu na miejsce Roman W. i Justyna C. jednocześnie otworzyli drzwi i uciekli każde w inną stronę. Co do Justyny C. skierowany został wniosek o ukaranie za wykroczenie z art. 122 § 1 k.w. ze względu na wartość kwiatów, natomiast Romanowi W. postawiono zarzut z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.
   Oceń trafność zarzutów postawionych Romanowi W. i Justynie C.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 43

1. Adam R. postanowił okraść jakąś kobietę z łańcuszka i go sprzedać, gdyż z jego doświadczeń wynikało, że jest to dość łatwy sposób uzyskania pieniędzy. W tym celu udał się na targowisko, gdzie zobaczył Mariolę N., niosącą torebkę. Poszedł za nią i gdy skręciła w ulicę, na której nikogo nie było szarpnął za torebkę, nie dotykając Marioli. Ta zdołała ją zatrzymać i przez chwilę oboje ciągnęli w swoją stronę. Wówczas Adam R. odsłonił nóż, który miał za paskiem i znacząco spojrzał w jego stronę. Mariola N. przestraszyła się i oddała torbę. Adam R. chwilę później zabrał z niej 300 zł, gdyż tyle było, natomiast po stwierdzeniu, że znajduje się tam jeszcze legitymacja studencka, wyrzucił torbę i legitymację. Torba była już dość stara i zużyta i jej wartość wynosiła 50 zł. W chwilę później znowu zobaczył Mariolę N., podszedł do niej i szeptem powiedział, że jak poinformuje o zdarzeniu organy ścigania to wraz z kolegami wywiezie ją do lasu i potnie twarz żyletką.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Adama R.

2. Grzegorz B. i Łukasz C. wspólnie podjęli decyzję o obrabowaniu zakładu jubilerskiego, a następnie spieniężeniu uzyskanych z tej kradzieży kosztowności. Nadto, Grzegorz B. zaczął namawiać do tego Jeremiego L. Jeremi nie był do tego pomysłu przekonany i ciągle nie mógł się zdecydować. Wówczas Grzegorz B., dążąc do tego, by decyzja kolegi była pozytywna, a zarazem myśląc, że tak naprawdę Jeremi L. już uległ namowom, przyjechał do niego do domu i przywiózł łom i inne narzędzia, które pozwoliłyby na wejście do środka zakładu. Nadto, przekazał mu dokładne informacje o wejściach do tego zakładu, godzinach otwarcia oraz czasie przebywania w nim pracowników, poza godzinami otwarcia. Jeremi L. uznał, że w zasadzie już wszystko jest gotowe i szanse powodzenia akcji są duże. Zadzwonił więc do Łukasza C. z zapytaniem, kiedy będzie napad. Łukasz stwierdził, że jak Jeremi już jest gotowy to może być i jutro, z tym że zastrzegł, że on będzie jedynie stał na czatach, zaś Jeremi otrzyma jedną trzecią kosztowności. W międzyczasie Grzegorz B. stwierdził, że nie jest już zainteresowany napadem i „odpuszcza". W konsekwencji zakład okradł Jeremi L., zaś w tym czasie Łukasz C. zgodnie z ustaleniami stał na czatach.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Grzegorza B., Łukasza C. i Jeremiego G.

3. Jacek D. wyjechał do Belgi do pracy i zostawił Romanowi R. samochód marki VW. Roman R. miał pilnować samochodu, który parkował przed jego domem, przy czym wspólnie uzgodnili, że nie będzie nim jeździł. Jacek D. zostawił również Romanowi R. 100 tys. zł z gotówce celem przechowania w domu, w czasie planowanego rocznego czasu pobytu za granicą. Roman R. zainwestował pieniądze i bez wiedzy Jacka założył kilka lokat bankowych, na które dokonał wpłat wykorzystując powierzone mu pieniądze. Nadto, przez okres pół roku regularnie użytkował samochód Jacka. Jacek D. wrócił już po pół roku i gdy stwierdził, że nie ma auta zadzwonił do Romana. Roman pojechał tym samochodem na wakacje i powiedział, że odda auto jak wróci za dwa tygodnie. Gdy wrócił ukrył auto w nieznanym Jackowi miejscu, zaś na wezwania zwrotu samochodu nie odpowiadał. Samochód został znaleziony dopiero miesiąc później przez policję. Pieniądze, pomimo wielokrotnych wezwań do zwrotu Roman oddał dopiero, gdy upłynął termin trwania lokat bankowych, zatrzymując uzyskane odsetki.
   Dokonaj oceny prawnej zachowania Romana R.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 44

1. Jan C. uzyskał dziesięć czeków Banku Rozwoju Kraju S.A. wydanych dla rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego Eugeniusza C., które wcześniej zostały tej osobie skradzione. Bał się sam je zrealizować, w związku z czym udał się pod pobliski supermarket, gdzie poprosił o przysługę stojącego obok Witolda B., obiecując mu za pomoc po 50 zł od czeku. Obaj udali się do należącego do Jana C. samochodu, gdzie Witold B. wypełnił czeki, używając swoich danych osobowych. Tego samego dnia Jan C. zawiózł go do trzech różnych placówek bankowych, gdzie Witold dokonywał realizacji czeków, uzyskując po 1 000 zł. Dwa dni później Jan C. zawiózł Witolda do innej miejscowości, gdzie w taki sam sposób Witold zrealizował kolejne kilka czeków. Ostatni został zrealizowany po miesiącu, jednak wówczas Witold B. i Jan C. zostali zatrzymani. Okazało się, że dwa lata wcześniej Jan C. odbył 10 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 314 k.k. Witoldowi B. postawiono zarzut z art. 286 § 1 k.k., zaś Janowi C. pomocnictwa do tego przestępstwa. Nadto, prokurator domagał się wobec każdego z mężczyzn przepadku 8 000 zł.
   Oceń prawidłowość postawionych zarzutów oraz wniosku prokuratora.

2. Adam C. był podejrzany o czyny z art. 258 § 1 k.k. i art. 282 k.k. Jego znajomy Lucjan Z. pracownik sekretariatu Prokuratury Okręgowej w P. powiedział mu, że załatwi umorzenie sprawy, jednak wskazał, że łączą się z tym duże koszty, gdyż trzeba „opłacić" prokuratora, który prowadzi sprawę oraz jego szefa, wskazał że trzeba na to 50 tys. złotych. Adam C. zgodził się i wręczył mu tę kwotę. Lucjan Z. pieniądze zatrzymał dla siebie. Kiedy Adam C. dowiedział się, że nadal będzie prowadzone przeciwko niemu postępowanie zażądał od Lucjana Z. zwrotu pieniędzy, ale ten odmówił. W swoim postępowaniu złożył wyjaśnienia, opisując również zdarzenie z Lucjanem Z. Wówczas, prócz zarzutów o wskazane wyżej przestępstwa postawiono mu także zarzut z art. 229 § 3 k.k. Co do tego zarzutu Adam C. powołał się na klauzulę niekaralności.
   Dokonaj prawnokarnej oceny zachowania Lucjana Z. oraz oceń prawidłowość postawionego mu zarzutu łapownictwa i jego linię obrony.

3. Zenon W. był właścicielem firmy transportowej, w której zatrudniał 20 osób. Z uwagi na to, że niektórzy z jego klientów nie zapłacili mu za wykonane usługi, znalazł się w trudnej sytuacji finansowej i dla ratowania firmy zaciągnął kredyt. Zenon W. zdecydował też, że nie będzie wypłacał wynagrodzenia pracownikom w dotychczasowej wysokości. Przez okres 8 miesięcy, za zgodą pracowników wypłacał im wynagrodzenie dwa razy niższe, jednak w ogóle nie odprowadzał od tych wynagrodzeń zaliczek na podatek dochodowy. Łącznie Andrzej S. z tytułu faktycznie wypłaconych wynagrodzeń w ogóle nie odprowadził zaliczek w łącznej kwocie 300 tys. zł. Deklaracje podatkowe sporządzone przez księgowego na polecenie Zenona W. także nie obejmowały należności, jakie wypłacono pracownikom Kiedy skierowano przeciwko niemu akt oskarżenia do Sądu, uiścił całość zaległych należności z tytułu zaliczek na podatek dochodowy. Okazało się nadto, że Zenon W. w tym samym okresie nie odprowadzał składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne pracowników.
   Dokonaj oceny prawnej zachowanie Zenona W.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 45

1. Lucjan C. miał wielu wierzycieli, u których zadłużony był łącznie na kwotę 3 mln zł. W związku z tym, że nie spłacał długów, kilku wierzycieli po uzyskaniu tytułów wykonawczych doprowadziło do wszczęcia postępowań egzekucyjnych, w wyniku których rozpoczęto egzekucję z czterech nieruchomości w postaci działek budowlanych oraz udziałów w dwóch kamienicach, jakie posiadał Lucjan C. Wartość tych działek oraz udziałów wynosiła łącznie 2 mln zł. Poza tym Lucjan C. posiadał dwa samochody marki Lexus i BMW, co do których nie były skierowane wnioski egzekucyjne, o łącznej wartości 700 tys. zł. Poza tym miał jeszcze 400 tys. w gotówce, które przechowywał w domu. W czasie prowadzonych postępowań egzekucyjnych Lucjan C. porozumiał się z jednym z wierzycieli – Markiem F. i za zrzeczenie się roszczeń w jednej trzeciej, zapłacił mu pozostałą część długu w postaci 320 tys. zł. Marek F. nie był stroną żadnego z postępowań egzekucyjnych. Nadto, Lucjan C. zawarł z Markiem F. umowy sprzedaży aut, a jednocześnie umowy użyczenia, na mocy których korzystał nadal z tych samochodów. W postępowaniu karnym postawiono Lucjanowi zarzut z art. 300 § 2 k.k., zaś Markowi F. pomocnictwa to tego przestępstwa. Nadto, wobec obu został złożony wniosek o naprawienie szkody w trybie art. 46 § 1 k.k. Lucjan C. bronił się tym, że przecież posiadał jeszcze jedną działkę o wartości 20 tys. zł, której nie dotyczyło żadne z postępowań egzekucyjnych, zaś Marek F. podnosił, iż nie może odpowiadać karnie, gdyż nie był dłużnikiem.
   Oceń prawidłowość postawionych zarzutów, złożonego wniosku oraz linię obrony Lucjana C. i Marka F.

2. Roman W. zajmował się prywatnie poszukiwaniem pedofili. W tym celu zamieścił ogłoszenie na portalu społecznościowym z informacją, że jest urokliwą dwunastolatką - Zosią, zainteresowaną nawiązaniem bliższej znajomości z mężczyznami. Na ogłoszenie to odpowiedział Jacenty Z. i nawiązał trwającą kilkanaście dni korespondencję, w której zaczął przesyłać domniemanej dziewczynce swoje nagie zdjęcia oraz proponować spotkanie. Roman W. występujący jako Zosia udawał skrępowanie, co jeszcze bardziej ośmieliło Jacentego – zaproponował spotkanie pod supermarketem, gdzie miał przyjechać samochodem z przyciemnionymi szybami i poinformował „Zosię", że będą mogli się tam całować, a nawet zrobić „coś więcej". Roman W. zawiadomił policję, która udała się na miejsce i dokonała zatrzymania Jacentego Z.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Jacentego Z.
3. Marceli Z. był skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., a mocą wydanego wyroku orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Jego znajomy Jan W., właściciel warsztatu samochodowego, wiedząc o obowiązującym zakazie, na prośbę Marcelego udostępnił mu samochód jednego z klientów, bez wiedzy tego klienta. Samochód ten nie był ubezpieczony, nie przeszedł w terminie badań stwierdzających możliwość uczestnictwa w ruchu drogowym, jak również nie działały w nim hamulce oraz światła mijania. W dniu 3 czerwca 2017 r. Marceli jadąc tym samochodem został zatrzymany przez policję, jednak ominął patrol i uciekał jeszcze przez kilka kilometrów. W końcu uderzył w budynek mieszkalny powodując straty w wysokości 50 tys. zł.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Marcelego Z. oraz Jana W.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 46

1. Bronisław F. był znanym wśród kolegów pasjonatem komputerów. Roman C., który nabył okazyjnie komputer nie miał programu operacyjnego i poprosił Bronisława, żeby ten po okazyjnej cenie taki program mu załatwił. Wówczas Bronisław wykorzystując jeden z posiadanych przez siebie programów typu „crack" przełamał zabezpieczenia programu „Windows", zainstalowanego u innego kolegi – Macieja W., a następnie zainstalował ten program Romanowi. Za tę usługę Roman zapłacił Bronisławowi i Maciejowi po 200 zł. Stwierdziwszy, że tego rodzaju działania przynoszą dochód Bronisław instalował pozyskany od Macieja program jeszcze kilkadziesiąt razy znajomym oraz ich znajomym. Gdy informacja o tym doszła do policji dokonano zabezpieczenia sprzętu komputerowego Bronisława F. Okazało się, że na twardym dysku jego komputera znajdowało się jeszcze dziesięć innych programów komputerowych ściągniętych ze stron internetowych producentów z pominięciem zabezpieczeń, ponad tysiąc utworów muzycznych w postaci plików mp3, za które jak się okazało Bronisław zapłacił znalezioną kartą kredytową, a także ponad 5 tys. zdjęć pornograficznych z małoletnimi poniżej 15 lat w trakcie czynności seksualnych.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Bronisława F., Romana C. i Macieja W.

2. Jarosław K. był zatrudniony jako handlowiec w firmie „Buduj i Ty" Sp. z o.o. Nie był uprawniony do wystawiania faktur VAT w imieniu tej firny, ale miał prawo do pobierania z magazynu towarów na zamówienie klientów. W styczniu 2016 r. polecił dostarczenie Jackowi W. 30 worków cementu na budowę realizowaną w G. Usługa została wykonana przez jednego z kierowców, zaś Jackowi W. przekazano odpowiedni dokument WZ. Jarosław K. prócz kopii tego dokumentu posiadał również inny, wypisany przez siebie dokument, z którego wynikało, że w tym dniu Jackowi W. dostarczono jeszcze 20 worków cementu. W rzeczywistości te 20 worków sprzedał swojemu koledze Jerzemu F. po dwa razy niższej cenie. Oba dokumenty WZ przedstawił w księgowemu spółki, na podstawie czego ten wystawił fakturę, obciążając Jacka W. obowiązkiem zapłaty za 50 worków cementu. Ten nie zorientował się, że coś jest nie tak i dokonał zapłaty. Dopiero później stwierdził, że coś jest nie tak i poinformował spółkę „Buduj i Ty". Prezes spółki powiedział mu, że z dokumentów wynika, że wszystko jest prawidłowo i nie może zwrócić mu pieniędzy.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Jarosława K. i księgowego spółki.

3. Romuald G. wracając z imprezy u znajomych przechodził nocą przez osiedle. Pod wpływem impulsu zaczął głośno krzyczeć, że „już pora wstawać", jak również naciskać przyciski domofonów do kilkunastu mieszkań. Gdy już zobaczył, że w niektórych oknach zaświeciło się światło, poszedł dalej. Po ok. pół godzinie spaceru wyspał śmiecie z dwóch kontenerów, zasypując nimi wjazd na parking. Gdy już dotarł do budynku w którym mieszkał przypomniał sobie, że mieszkająca na parterze sąsiadka wielokrotnie wzywała na niego policję. Postanowił się zemścić i podeptał wszystkie kwiatki, które sąsiadka miała w przydomowym ogórku i powyrywał inne posadzone tam rośliny. Okazało się, że część z tych roślin to dość drogie, rzadko występujące okazy, za które sąsiadka zapłaciła 530 zł.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Romualda G.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 47

1. Wasyl L. zadzwonił do Szpitala Wojewódzkiego w W. informując, że w dwóch skrzydłach tego budynku podłożone są bomby. W szpitalu tym hospitalizowany był Jeremi K., szef jednej z grup mafijnych, o czym wiedział dyrektor szpitala. Dyrektor obawiając się, że chodzi o jakieś porachunki pomiędzy grupami przestępczymi i zawiadomienie dotyczy rzeczywistego zagrożenia, zarządził ewakuację personelu i pacjentów. Z ewakuacją kilku pacjentów był problem, gdyż na czas jej trwania trzeba było ich odłączyć od aparatury podtrzymującej podstawowe czynności organizmu. Dwóch pacjentów udało się przetransportować, jednak trzech innych zmarło. W procesie dyrektor Szpitala domagał się nałożenia obowiązku naprawienia szkody obejmującej koszty ewakuacji i powrotu, zaś osoby najbliższe zmarłych pacjentów także wystąpiły z roszczeniami odszkodowawczymi.
   Dokonaj oceny prawnej zachowania Wasyla L., oraz przedstaw jakie ewentualnie środki prawne mogą być wobec niego zastosowane.

2. Romualda W. pozostawała w niedostatku, samotnie wychowując pięcioro dzieci oraz utrzymując się jedynie z pomocy opieki społecznej. Postanowiła obniżyć koszty utrzymania i poprosiła przyjaciela Andrzeja G., żeby podłączył ją do sieci gazowej przed licznikiem, dzięki czemu nie płaciłaby rachunków za gaz. Działania te zauważył sąsiad Jerzy W., jednak Andrzej G. wręczył mu butelkę piwa, sugerując, żeby ten nie zawiadamiał nikogo. Ten przyjął prezent i obiecał, że nikomu nie powie. Przypadkowo jednak jeszcze tego samego dnia pracownicy zakładu zaopatrującego mieszkanie w gaz stwierdzili nieprawidłowość i zawiadomili policję. Romualda W. wskazała, że w czasie od podłączenia do sieci poza licznikiem zdążyła jedynie ugotować obiad, w związku z czym zużycie gazu było tak minimalne, że nie powinna odpowiadać karnie.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Romualdy W., Andrzeja G. oraz Jerzego W.

3. Jonasz Z. od pięciu lat pozostawał w stałym kontakcie z obywatelami Ukrainy Iwanem U. oraz Siergiejem K. Nabywał od nich co najmniej 3 razy w miesiącu spirytus oraz papierosy, nieoznaczone polskimi znakami akcyzy. Jednorazowy zakup za każdym razem obejmował co najmniej 1 000 kartonów papierosów oraz 200 litrów spirytusu. Tak zakupione papierosy i alkohol Jonasz przewoził przez granicę do Polski, a następnie sprzedawał w partiach stałym odbiorcom – Zofii F. oraz Krzysztofowi W. Te osoby przekazywały towar kilku zaufanym dystrybutorom, którzy brali go w „komis", a następnie rozliczali się z tego co sprzedali na okolicznych targowiskach. Jonasz Z. był w tym czasie zatrudniony w firmie transportowej, która prowadziła handel z Rosją, Białorusią i Ukrainą, natomiast Zofia F. oraz Krzysztof W. nie byli nigdzie zatrudnieniu. Uzyskane pieniądze z handlu alkoholem i papierosami starczały im bowiem na skromne utrzymanie. Jonasz Z., przed wskazanym procederem był karany za przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 k.k.s., zaś Zofia K. oraz Krzysztof W. nie byli karani w ogóle. Wszyscy chcieli skorzystać z możliwości konsensualnego zakończenia postępowania.
   Dokonaj oceny prawnokarnej czynów Jonasza Z., Zofii K. oraz Krzysztofa W., przedstaw ewentualne zagrożenia, jakie wynikają wobec nich z odpowiednich uregulowań oraz oceń złożone wnioski.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 48

1. Roman W. w szpitalu w Z. pełnił dyżur nocny. W czasie tego dyżuru jeden z pacjentów Jan G. zaczął gorączkować, a następnie poddano go wstępnym badaniom. Na podstawie tych badań, jak również wywiadu z Janem G. Roman W. zdiagnozował przepuklinę pachwinową prawostronną i poinformował Jana G. o konieczności przeprowadzenia zabiegu operacyjnego. Jan G. nie wyraził na to zgody, gdyż uważał, że nie będzie problemu z poczekaniem kilku godzin i wykonaniem stosownych czynności w dzień. Pomimo takiego stanu rzeczy Roman W. podjął decyzję o wykonaniu operacji, co też uczynił. Jan G. po wyjściu ze szpitala zawiadomił policję o popełnieniu wobec niego przestępstwa z art. 191 § 1 k.k., gdyż został zmuszony do zniesienia wykonywanego przez lekarza zabiegu, jak również przestępstwa z art. 157 § 1 k.k., gdyż więcej niż siedem dni trwała hospitalizacja wynikająca z samego faktu przeprowadzenia operacji przepukliny. W toku postępowania karnego okazało się, że wprawdzie przepuklina została prawidłowo zdiagnozowana, jednak w związku z nią nie powstało zagrożenie życia Jana G., ani takie zagrożenie jego zdrowia, które wymagało operacji – Jan G. mógł żyć z tą dolegliwością przez wiele lat. Roman W. w toku procesu wskazał, że jego zdaniem każde zagrożenie zdrowia uzasadnia podjęcie działań medycznych, gdyż jako lekarz ma obowiązek podejmowania działań w ochronie życia i zdrowia pacjentów, niezależnie od ich woli. Poza tym, w wypadku każdego zabiegu lekarz odpowiadałby za rozstrój zdrowia, co jest absurdalne.
   Oceń prawidłowość postawionych Romanowi W. zarzutów, jego linię obrony, zaproponuj rozstrzygnięcie.

2. Jacek W. był prawomocnie skazany za trzy czyny: z art. 207 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby lat 3 oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł (okres próby upłynął w dniu 2 maja 2016 r.); z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł (kara pozbawienia wolności nie została wykonana, zaś grzywna została zamieniona na 75 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, przy czym ona również nie została wykonana); z art. 279 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz roku ograniczenia wolności i grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł. Kara pozbawienia wolności została wykonana, zaś kara ograniczenia wolności nie została wykonana. Sąd Rejonowy w L. w dniu 7 czerwca 2017 r. wyrokiem łącznym połączył orzeczone za czyny z art. 207 § 1 k.k., z art. 278 § 1 k.k. i z art. 279 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności oraz zastępczą karę pozbawienia wolności, orzekając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Połączył też grzywny orzeczone za czyny z art. 207 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. wymierzając 250 stawek dziennych po 30 zł, w pozostałej części postępowanie umorzył.
   Oceń prawidłowość rozstrzygnięcia.

3. Jan C. szedł ulicą z psem rasy rottweiler. Psa trzymał na smyczy, ale bez kagańca. Jerzy F. – sąsiad – zwrócił mu uwagę, że piec powinien mieć kaganiec. Jan C. w odpowiedzi na to, zaczął szczuć psem sąsiada. Trzymał go wprawdzie na smyczy, ale tak blisko, że Jerzy musiał się cofać. W końcu Jerzy F. wyciągnął nóż i zabił psa.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Jana C. i Jerzego F.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 49

1. Damian C. zajmował się handlem narkotykami. Pewnego razu przyszedł do niego Roman W., chcąc dokonać zakupu dwóch działek heroiny o wartości 80 zł. Gdy okazało się, że Damian C. dysponuje tym narkotykiem Roman W. wyjął nóż i zażądał wydania heroiny, gdyż w rzeczywistości nie miał pieniędzy. Damian C. powiedział, że nie wyda i gdy Roman zamachnął się na niego nożem uderzył go pięścią w twarz a następnie kopnął, wytrącając mu nóż. Roman na chwilę stracił przytomność, a wówczas Damian usiadł i zrobił sobie zastrzyk z jednej z działek, którą miał sprzedać Romanowi. Po chwili Roman W. odzyskał przytomność i ponownie rzucił się na Damiana tym razem zamierzając się na niego krzesłem, nóż miał na wyciągnięcie ręki, co widział Damian. Wtedy Damian powiedział, że jest zarażony wirusem HIV i żeby Roman się powstrzymał, gdyż ukłuje go strzykawką. Damian nie wiedział że jest chory, gdyż się nie badał. Roman nadal atakował krzesłem i wówczas Damian ukłuł go. Wtedy Roman uciekł. Okazało się, że Damian rzeczywiście był chory na AIDS, zaś w wyniku ukłucia Roman został zarażony tą chorobą i także ze względu na znaczne osłabienie organizmu w tym czasie po roku zmarł.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowania Damiana C i Romana W.

2. Jarosław G. wszedł w posiadanie zdjęć swojej koleżanki Natalii W., na których była naga. Zagroził jej, że wyśle te zdjęcia rodzicom oraz wszystkim znajomym w pracy, jeżeli nie będzie spełniać jego życzeń. W obawie spełnienia tej groźby Natalia na życzenie Jarosława G. odbyła z nim kilka stosunków seksualnych, a także przez dwa miesiące przekazała mu 10 tys. zł, które zabrała swojemu pracodawcy, dokonując wpisów w dokumentacji księgowej, według których kwoty te zostały wypłacone przez inne osoby. Pomimo, że życzenia Jarosława G. były spełniane, dla żartu wysłał kilka zdjęć Natalii na skrzynki mailowe jej współpracowników. Jeden z nich – Andrzej K. wydrukował zdjęcie i powiesił na drzwiach wejściowych do pracy. Jarosław powiedział też, że sytuacja mu się znudziła, ma już Natalii dość, ale jest jeszcze parę osób, które zapewne chciałyby zobaczyć te zdjęcia. Natalia w tej sytuacji zadzwoniła do Jana Z. opowiadając o sytuacji i prosząc, aby porządnie Jarosława nastraszył. Jan Z. zabrał Jarosława do lasu, pobił go i żyletką wyciął mu na czole wyraz „łobuz". W toku postępowania Jarosław twierdził, że Natalię i tak wszyscy nagą widzieli i nie była to żadna nowość, zaś Natalia wyjaśniła, że działała pod presją i w żadnym razie nie chciała, by Jan Z. okaleczył Jarosława.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Jarosława G., Natalii W., Andrzeja K. i Jana Z.

3. Grzegorz K. i Marian Z. postanowili zarobić pieniądze na produkcji marihuany. Przez internet zamówili nasiona z Holandii, które zostały niebawem przysłane. Poza tym kupili cztery namioty, urządzenia do oświetlenia i wentylacji, jak również doniczki i ziemię. Po zasadzeniu nasion, oczekiwali aż rośliny urosną i regularnie doglądali miejsc, gdzie umieścili namioty. Podczas jednej z takich wizyt zostali zatrzymani przez policję. W czasie przeszukania okazało się, że Grzegorz K. miał w mieszkaniu 40 dag kokainy, którą kupił poprzedniego miesiąca w Hiszpanii od Fernanda L., na następnie przywiózł do Polski celem odsprzedaży całej tej ilości kuzynowi. W wyniku przeszukania u Mariana Z. znaleziono lufkę nabitą marihuaną.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Grzegorza K i Mariana Z.

PRAWO KARNE, PRAWO WYKROCZEŃ, PRAWO KARNE SKARBOWE

ZESTAW 50

1. Katarzyna J. pełniła dyżur w szpitalu więziennym w B. W jego trakcie został przywieziony Kazimierz G. Objawy, które miał wskazywały na potrzebę dokonania operacji jamy brzusznej, jednak przeprowadzone wstępne badania wykluczyły taką potrzebę. Kazimierz B. długo nie odzywał się, a następnie powiedział, że sześć godzin temu spożył w celu samobójczym glikol, będący ciężką trucizną, którego spożycie zawsze stanowi zagrożenie życia i zdrowia człowieka. Katarzyna J. zleciła przeprowadzenie dodatkowych badań, których wyniki były dostępne po dwóch godzinach i potwierdzały wypowiedź Kazimierza G., po czym podjęła decyzję o przetransportowaniu go do szpitala specjalistycznego, gdyż jednostka, w której pracowała nie dysponowała środkiem neutralizującym glikol we właściwej postaci. Przetransportowanie trwało kolejną godzinę. W szpitalu specjalistycznym podano ten środek, ale miało to miejsce zbyt późno i Kazimierz G. zmarł. Z opinii biegłych wynikało, że stan zdrowia pacjenta od momentu przekazania go pod opiekę Katarzyny J. do momentu przetransportowania pogorszył się, a nadto nie wykonała ona innych wymaganych badań. Poza tym, oddział, gdzie pracowała Katarzyna J. dysponował środkiem neutralizującym w innej postaci, który mógł być zastosowany. Biegli stwierdzili jednak, że ilość glikolu, którą spożył Kazimierz G. była taka, że jedynie zastosowanie leczenia w godzinę po spożyciu mogłoby uratować mu życie. Prokurator w tej sytuacji uznał, że wprawdzie nie ma podstaw do postawienia zarzutu z art. 155 k.k., ale postawił Katarzynie J. zarzut z art. 160 § 1 i 3 k.k.
   Oceń trafność zarzutu.

2. Drużyny „X" i „Y" miały grać ze sobą mecz piłkarski, którego stawką z jednej strony było wejście do ekstraklasy drużyny „X", zaś z drugiej – spadek drużyny „Y" do niższej ligi. Faworytem była drużyna „X", jednak prezes klubu drużyny „Y" Jerzy W. oraz trener tej drużyny Marek C. dzień wcześniej odwiedzili sędziego Jana C., któremu wręczyli 200 tys. zł za „przychylność" w sędziowaniu, a także obiecali opłacić pobyt o wartości 10 tys. zł w kurorcie na Karaibach. Sędzia przystał na warunki i niesłusznie pokazał czerwoną kartkę najlepszemu strzelcowi drużyny „X", a następnie w ostatniej minucie podyktował rzut karny, także niesłusznie, dla drużyny „Y". Gol uzyskany z tego rzutu karnego zdecydował o wygraniu drużyny „Y". O wszystkim organy ścigania zawiadomił Marek C., który przestraszył się tego, co sędzia robił na boisku.
   Dokonaj oceny karnoprawnej zachowań Jana C., Marka C. oraz Jerzego W.

3. Jaromirowi G. zajmował się uprawą winorośli i zamierzał sprzedawać wyrobione przez siebie wino kontrahentom we Włoszech. Po zabutelkowaniu wina nie oznaczył go polskimi znakami akcyzy, natomiast umówił się z Tomaszem G., że ten odbierze od niego 300 butelek i wywiezie je do Włoch celem sprzedaży. Właściwy organ w Polsce także nie został zawiadomiony o zamiarze wydania wina, gdyż Jaromir uważał, że jest to mała ilość, wino jest produktem regionalnym i nie ma takiej potrzeby. Pracownicy urzędu celno-skarbowego powzięli jednak wiadomość o zamiarach Tomasza G. i Jaromira G. Przyjechali na posesję Jaromira G. wówczas, gdy butelki z winem były już przygotowane do załadunku na samochód Tomasza G. Do załadunku jednak nie doszło, a cały alkohol nieoznaczony polskimi znakami akcyzy został zabezpieczony.
   Dokonaj oceny prawnokarnej zachowań Jaromira G. i Tomasza G. oraz zaproponuj rozstrzygnięcie co do zabezpieczonych butelek wina.